

Úvodní stránka>Obrátit se na soud>Evropský soudní atlas ve věcech občanských>Nařízení Brusel I (přepracované znění)

Nařízení Brusel I (přepracované znění)

Vnitrostátní informace a online formuláře k nařízení č. 1215/2012

Všeobecné informace

Nařízení č. 1215/2012 usiluje o usnadnění přístupu ke spravedlnosti, zejména tím, že stanoví pravidla soudní příslušnosti a pravidla umožňujících rychlé a snadné uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vydaných v členských státech.

Toto nařízení nahrazuje nařízení č. 44/2001 (nařízení Brusel I), které se však stále použije v řízeních zahájených před nabytím účinnosti nařízení č. 1215/2012 dne 10. ledna 2015 (další podrobnosti obsahuje článek 66 nařízení č. 1215/2012).

Toto nařízení platí mezi všemi členskými státy Evropské unie včetně Dánska, které v roce 2005 uzavřelo Dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Dne 1. června 2013 již v Dánsku vstoupily v platnost nezbytné legislativní změny.

Nařízení určuje členský stát, jehož soudy jsou příslušné rozhodovat konkrétní občanský a obchodní spor s mezinárodním prvkem.

Nařízení dále stanoví, že soudní rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo nutné vést zvláštní řízení.

Soudní rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je v tomto státě vykonatelné, je vykonatelné v jiném členském státě, aniž by bylo nutné jakékoliv prohlášení vykonatelnosti.

Nařízení zavádí dva formuláře, konkrétně osvědčení o soudním rozhodnutí a osvědčení o veřejné listině / soudním smíru.

V souladu s nařízením členské státy oznámily příslušné soudy, ke kterým se podávají návrhy na odepření výkonu rozhodnutí, a soudy, které jsou příslušné projednávat opravné prostředky. **Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlaječku.**

V souladu s čl. 26 odst. 2 soud v některých případech před uznáním své příslušnosti ověří, že je žalovaný informován o svém právu namítat nepříslušnost soudu a o účincích, které vyvolá jeho účast či neúčast v řízení před soudem. Pro tyto účely vytvořila **Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci**

nepovinný **standardní informační text** (246 Kb) , který může soud použít pro splnění své povinnosti poskytnout žalovanému informace podle čl. 26 odst. 2 nařízení.

Portál evropské e-justice vám poskytuje informace týkající se platnosti nařízení i snadný nástroj k vyplňování **formulářů**.

Související internetové odkazy

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, Úř. věst. L 299, 16.11.2005.

Atlas prosazování práva, který vznikl v rámci projektu financovaného EU, poskytuje informace o postupech prosazování právních předpisů v právních systémech členských zemí a Spojeného království (tj. informace o řízeních, náležitostech, pravomocích, nákladech a lhůtách).

Poslední aktualizace: 11/05/2023

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz právní upozornění.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Belgie

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Není použitelné

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

- v Belgii: u soudu prvního stupně („tribunal de première instance“)

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

- v Belgii:

a) pokud jde o opravné prostředky podané žalovaným: u soudu prvního stupně („tribunal de première instance“)

b) pokud jde o opravné prostředky podané žalobcem: odvolací soud („cour d'appel“).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

- v Belgii: u kasačního soudu („Cour de cassation“)

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů

Není použitelné

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Žádné

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Není použitelné

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Belgií a Francií o příslušnosti a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Paříži dne 8. července 1899,

Smlouva mezi Belgií a Nizozemskem o příslušnosti, konkursu a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 28. března 1925,

Smlouva mezi Spojeným královstvím a Belgickým královstvím o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, s protokolem, podepsaná v Bruselu dne 2. května 1934,

Smlouva mezi Německem a Belgií o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 30. června 1958,

Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 16. června 1959,

Smlouva mezi Belgií a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 6. dubna 1962,

Smlouva mezi Belgií, Nizozemskem a Lucemburskem o příslušnosti, konkursu a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 1961, nakolik je v platnosti.

Poslední aktualizace: 06/03/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Bulharsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Nepoužije se.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Přímou vykonatelnost podle nařízení (EU) č. 1215/2012 upravuje článek 622a Občanského soudního řádu:

„Článek 622a (nový – úřední věstník č. 50 z roku 2015):

(1) Soudní rozhodnutí vydané v jiném členském státě EU je vykonatelné, aniž je vyžadováno nařízení výkonu rozhodnutí.

(2) Soudní vykonavatel zahájí výkon rozhodnutí na návrh zainteresované strany na základě vyhotovení rozhodnutí, jež bylo vydáno v jiném členském státě EU a osvědčeno vydávajícím soudem, a osvědčení vydaného podle článku 53 nařízení (EU) č. 1215/2012.

(3) Pokud soudní vykonavatel stanoví, že opatření nebo příkaz nelze vykonat za podmínek a podle uvedeného řádu, stanoví náhradní postup.

(4) Rozhodnutí, jež bylo vydáno v jiném členském státě EU a které nařizuje předběžné nebo zajišťovací opatření, je vykonatelné podle bodů 1 a 2. V případech, kdy je opatření nařizováno bez předvolání žalovaného k soudu, se předkládá rovněž doklad o doručení rozhodnutí.

(5) Když soudní vykonavatel zahájí výkon rozhodnutí, doručí dlužníkovi kopie osvědčení podle bodu 2 a výzvu. K osvědčení se přikládá kopie soudního rozhodnutí, jež bylo vydáno v jiném členském státě EU, pokud nebylo dlužníkovi doručeno.

(6) Dlužník může ve lhůtě jednoho měsíce od doručení podat návrh na odepření výkonu. Pokud je nezbytné soudní rozhodnutí přeložit, je tato lhůta pozastavena do doby, než je překlad doručen dlužníkovi.

(7) Kterákoli ze stran může požádat o změnu opatření nebo příkazu podle článku 436.“

Na záležitosti, jež neupravuje nařízení (EU) č. 1215/2012, související s výkonem rozhodnutí se použijí obecná pravidla páté části „Výkon rozhodnutí“ Občanského soudního řádu.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

Návrh podle čl. 36 odst. 2 a čl. 47 odst. 1 se podává u oblastního soudu podle trvalého bydliště nebo sídla protistrany, a pokud tato protistrana nemá trvalé bydliště nebo sídlo v Bulharsku, podle trvalého bydliště nebo sídla zainteresované strany. Pokud zainteresovaná strana nemá bydliště nebo sídlo na území Bulharska, podává se návrh k Městskému soudu v Sofii (článek 622 Občanského soudního řádu).

Návrh podle čl. 47 odst. 1 se podává u oblastního soudu podle trvalého bydliště, sídla nebo místa plnění dlužníka (článek 622b Občanského soudního řádu).

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– v Bulharsku: odvolací soud v Sofii. Opravný prostředek se předkládá oblastnímu soudu, který rozhodl o odmítnutí výkonu nebo o tom, že neexistují žádné důvody pro odmítnutí uznání.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Proti rozhodnutí odvolacího soudu v Sofii lze podat opravný prostředek k Nejvyššímu kasačnímu soudu (čl. 623 odst. 6 Občanského soudního řádu).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Mezinárodní soudní příslušnost soudů a jiných bulharských orgánů je dána tehdy, pokud je žalobce nebo navrhovatel bulharským státním příslušníkem nebo právnickou osobou založenou podle bulharského práva (čl. 4 odst. 1 bod 2 zákona o mezinárodním právu soukromém).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Úmluva mezi Bulharskem a Belgií o některých soudních záležitostech, podepsaná v Sofii dne 2. července 1930,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o vzájemné právní pomoci, podepsaná v Sofii dne 23. března 1956, dosud platná mezi Bulharskem, Slovinskem a Chorvatskem,

Smlouva mezi Bulharskou lidovou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 3. prosince 1958,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 4. prosince 1961,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 16. května 1966,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 10. dubna 1976,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Československou socialistickou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 25. listopadu 1976,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 29. dubna 1983,

Dohoda mezi vládou Bulharské lidové republiky a vládou Francouzské republiky o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 18. ledna 1989,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Italskou republikou o právní pomoci a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Římě dne 18. května 1990,

Dohoda mezi Bulharskou republikou a Španělským královstvím o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 23. května 1993,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a o dokladech, podepsaná v Sofii dne 20. října 1967.

Poslední aktualizace: 26/11/2021

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Česko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Není použitelné

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Informace jsou k dispozici v informačním přehledu [Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí](#).

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

Věcně příslušné jsou okresní soudy.

Místně příslušný okresní soud se určí následovně:

1. Pokud již byl nařízen soudní výkon rozhodnutí, místně příslušný je soud, který výkon nařizuje a provádí. Pravidla vnitrostátní příslušnosti pro soudní výkon jsou obsažena v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (§ 252).
2. Pokud již byla nařízena exekuce, místně příslušný je soud, který rozhoduje o nařízení exekuce (tzv. exekuční soud). Pravidla pro určení exekučního soudu jsou obsažena v zákoně č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) (§ 45).
3. Pokud soudní výkon rozhodnutí či exekuce nařizeny nebyly, k řízení je příslušný soud, který by byl příslušný k soudnímu výkonu daného rozhodnutí (viz bod 1 výše) nebo který by byl exekučním soudem (viz bod 2 výše).

Seznam všech okresních soudů včetně aktualizovaných kontaktních údajů je dostupný na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR:

<https://justice.cz/soudy>

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

Opravný prostředek, kterým je odvolání, se podává u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje. (Ten odvolání předá soudu příslušnému pro odvolací řízení.)

Věcně příslušné pro řízení o odvolání jsou krajské soudy. Místně příslušný je ten krajský soud, v jehož obvodu se nachází okresní soud, který rozhodoval o návrhu na odepření výkonu (resp. řízení o uznání či odepření uznání) v prvním stupni.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Lze použít pouze mimořádné opravné prostředky, kterými jsou:

- žaloba pro zmatečnost (podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 229 a násl.);
- žaloba na obnovu řízení (podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 228 a násl.);
- dovolání (podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 236 a násl.).

Všechny uvedené mimořádné opravné prostředky se podávají u soudu, který rozhodoval o návrhu na odepření výkonu (resp. řízení o uznání či odepření uznání) v prvním stupni.

Příslušný pro řízení o dovolání je Nejvyšší soud. Příslušný pro řízení o obnově řízení je soud, který rozhodoval v prvním stupni. Příslušný pro řízení o žalobě pro zmatečnost je v některých případech soud, který rozhodoval v prvním stupni, někdy též odvolací soud (viz zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 235a).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Slovenština

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, zejména § 6 tohoto zákona.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetím straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Není použitelné

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Československou socialistickou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 25. listopadu 1976,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 23. dubna 1982,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 22. října 1980,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Madridu dne 4. května 1987,

Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsaná v Paříži dne 10. května 1984,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bratislavě dne 28. března 1989,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Praze dne 6. prosince 1985,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 21. prosince 1987, ve smyslu Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních (podepsané ve Varšavě dne 21. prosince 1987), podepsané v Mojmiřovicích dne 30. října 2003,

Úmluva mezi Republikou československou a Republikou portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Lisabonu dne 23. listopadu 1927,

Smlouva mezi Českou republikou a Rumunskem o právní pomoci v občanských věcech, podepsaná v Bukurešti dne 11. července 1994,

Smlouva mezi ČSSR a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bělehradě dne 20. ledna 1964,

Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech, podepsaná v Praze dne 29. října 1992.

Poslední aktualizace: 03/06/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Německo

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1.) Jak lze obecně popsat oznámení sporu třetí straně:

Oznámením sporu třetí straně je nezúčastněná třetí osoba formálně informována o zahájení soudního řízení (původním řízení). Uskutečňuje se předáním písemného podání soudu a ten je pak úředně doručí třetí straně. Třetí osoba se může svobodně rozhodnout, zda přistoupí k soudnímu řízení, či nikoli. I když třetí osoba k soudnímu řízení přistoupí, nebude účastníkem soudního řízení, nýbrž vedlejším účastníkem, jehož vyjádření a úkony nesmí odporovat vyjádřením a úkonům hlavní strany. Vedlejšímu účastníku řízení nemůže být uložena úhrada nákladů.

2.) Jaké jsou hlavní účinky soudních rozhodnutí vůči osobám, které obdržely oznámení sporu třetí straně:

Východiskem oznámení sporu třetí straně je, že se jedna strana v probíhajícím soudním řízení (původním řízení) musí obávat nepříznivého výsledku, na druhé straně ale může očekávat, že bude moci uplatnit nárok vyplývající z odpovědnosti za vady nebo nárok na náhradu škody. Zájemem oznamující strany je, aby buď neprohrála v původním řízení (příčemž přistoupení vedlejšího účastníka řízení může být pro ni užitečné), nebo (v případě, že původní soudní řízení prohraje) vymáhat náhradu na třetí osobě prostřednictvím výhry v následném procesu.

Přistoupí-li třetí osoba k oznamující straně, musí přijmout právní spor v situaci, v níž se nachází. Smí předkládat právní důvody a provádět procesní úkony, jestliže neodporují právním důvodům a procesním úkonům hlavní strany. Odmítne-li třetí osoba přistoupit k soudnímu řízení nebo se k oznámení sporu nevyjádří, právní spor pokračuje bez ohledu na ni. Na základě oznámení sporu třetí straně nemůže třetí strana tvrdit, že v původním soudním řízení bylo rozhodnuto nesprávně. To znamená, že v následném soudním řízení se ku prospěchu oznamující strany uplatňuje vazba na výsledek původního soudního řízení.

3.) Oznámení sporu třetí straně nemá účinek na právní posouzení původního soudního řízení.

4.) Vazba na výsledek původního soudního řízení se neuplatní, jestliže vedlejšímu účastníku řízení stav právního sporu v době jeho přistoupení nebo vyjádření a úkony hlavní strany zabránily uplatnit právní důvody.

5.) Účinek oznámení sporu třetí straně platí bez ohledu na to, zda třetí strana přistoupí k původnímu soudnímu řízení, či nikoli.

6.) Oznámením sporu třetí straně není dotčen vztah mezi třetí osobou a protistranou oznamující strany s výjimkou situace, kdy se třetí osoba rozhodla přistoupit k soudnímu řízení na straně protistrany oznamující strany.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

– v Německu u zemského soudu (*Landgericht*).

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– v Německu u vrchního zemského soudu (*Oberlandesgericht*).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– v Německu u Spolkového soudního dvora (*Bundesgerichtshof*).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Neuveдено.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– v Německu: § 23 občanského soudního řádu (*Zivilprozeßordnung*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

– v Německu: § 68 a § 72 až 74 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Německem a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 9. března 1936, Smlouva mezi Německem a Belgií o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 30. června 1958,

Smlouva mezi Německem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, směrů a veřejných listin ve věcech občanských a obchodních, podepsaná ve Vídni dne 6. června 1959,

Smlouva mezi Spojeným královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 14. července 1960,

Smlouva mezi Nizozemskem a Německem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 30. srpna 1962,

Smlouva mezi Německem a Řeckem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Aténách dne 4. listopadu 1961,

Smlouva mezi Španělskem a Spolkovou republikou Německo o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, směrů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 14. listopadu 1983.

Poslední aktualizace: 08/07/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Estonsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1) Jak lze obecně popsat oznámení sporu třetí straně?

Estonské procesní právo umožňuje, aby se řízení účastnila třetí strana bez ohledu na to, zda podává či nepodává samostatný návrh. Rozhodne-li soud spor v neprospěch určitého účastníka řízení, může tento účastník podat žalobu na třetí stranu za účelem zproštění povinnosti vyplývajících z údajného porušení smlouvy, povinnosti poskytnout náhradu škody nebo povinnosti zjednat nápravu nebo v případě, má-li důvod očekávat, že třetí strana podá takovou žalobu na něj, může až do skončení předběžného řízení nebo do uplynutí lhůty pro podání návrhů písemným postupem soudu, u něhož řízení probíhá, podat návrh

na připojení třetí strany k řízení. Po skončení předběžného řízení lze žádost o vstup třetí strany do řízení podat pouze se souhlasem ostatních účastníků řízení nebo soudu. Soud udělí souhlas s přistoupením třetí strany po skončení předběžného řízení pouze tehdy, existuje-li opodstatněný důvod pro to, že žádost nebyla podána včas, a pokud je soud toho názoru, že přistoupení třetí strany by přispělo k urovnání věci. Soud doručí oznámení třetí straně, informuje o doručení druhou stranu a stanoví lhůtu pro vyjádření. Jestliže oznámení splňuje právní požadavky a účastník řízení odůvodní nutnost připojení třetí osoby, nařídí soud její připojení k řízení. Třetí strana, která nepodává samostatný návrh, je podle estonského procesního práva účastníkem řízení, který není jedním z ostatních účastníků řízení (žalobce nebo žalovaný). Vyjde-li najevo, že třetí strana byla připojena k řízení nebo do řízení zasáhla bezdůvodně, může soud nařídit její vyloučení z řízení. Předpokládá se, že třetí strana, která nepodává samostatný návrh a která byla připojena k řízení nebo která v řízení vystupuje na straně žalobce nebo žalovaného, podpoří stanovisko příslušného účastníka řízení, tj. předloží argumenty na podporu daného účastníka a má zájem na tom, aby měl v řízení úspěch. Třetí strana, která nepodává samostatný návrh, může činit veškeré procesní kroky s výjimkou těch, jež může provést pouze žalobce nebo žalovaný; to zahrnuje podání opravných prostředků proti rozhodnutím vydaným v dané věci. Návrh, stížnost nebo procesní úkon třetí osoby má v řízení právní účinek pouze tehdy, není-li v rozporu s návrhem, stížností či úkonem žalobce nebo žalovaného, na jehož straně se třetí osoba řízení účastní. Při podávání stížnosti nebo provádění jiného procesního úkonu platí pro třetí stranu stejné lhůty jako pro žalobce nebo žalovaného, na jehož straně se řízení účastní, nestanoví-li zákon jinak.

2) Jaké jsou hlavní účinky rozhodnutí v případech osob, které obdržely oznámení sporu?

Pokud některý z účastníků řízení podá návrh na připojení určité osoby k řízení jako třetí strany, avšak soud tomuto návrhu nevyhoví, nebo pokud je určitá osoba vyloučena z řízení jako třetí strana, není pro tuto osobu rozhodnutí vydané v hlavním řízení právně závazné.

Podá-li některý z účastníků řízení návrh na připojení určité osoby jako třetí strany a připojí-li se tato osoba k řízení jako třetí strana, nemůže tato třetí osoba s ohledem na žalobce nebo žalovaného, na jejichž straně v řízení vystupuje nebo byla k řízení připojena, v řízení navazujícím na hlavní řízení spoléhat na skutečnost, že výrok v rozhodnutí vydaném v řízení nebyl správný nebo že nebyla správně zjištěna skutková podstata. Jestliže účastník řízení zahájí řízení proti třetí straně, která nepodává samostatný návrh, a spoléhá se na předchozí řízení, může třetí strana podat námitku, kterou vznesla v řízení jako třetí strana a která popírá tvrzení dotyčného účastníka řízení. Třetí strana může rovněž namítat, že nemohla předložit návrh, námitku, důkaz nebo stížnost, jelikož do řízení vstoupila nebo se k němu připojila příliš pozdě, nebo je nemohla předložit kvůli tvrzením či úkonům žalobce nebo žalovaného, na jehož straně se řízení účastnila. Může rovněž namítat, že žalobce nebo žalovaný bez vědomí třetí osoby nepředložil návrh, námitku, důkaz nebo stížnost úmyslně či z hrubé nedbalosti.

3) Existuje s ohledem na právní posouzení v hlavním řízení závazný účinek?

Pokud některý účastník řízení podal návrh na připojení určité osoby jako třetí strany, avšak soud tomuto návrhu nevyhověl, nebo pokud byla určitá osoba vyloučena z řízení jako třetí strana, není rozhodnutí v hlavním řízení právně závazné, a to i s ohledem na právní posouzení.

4) Existuje závazný účinek s ohledem na zjištěné skutečnosti, které třetí strana nemohla v hlavním řízení napadnout například z toho důvodu, že je účastník řízení nepopřel?

Okolnosti zjištěné soudem nejsou pro třetí stranu právně závazné, pokud je tato osoba nemohla napadnout, jelikož je ostatní účastníci řízení nepopřeli, nebo pokud účastník řízení, v jehož prospěch byla třetí strana připojena k řízení, nesouhlasil s okolnostmi, které třetí osoba napadla.

5) Má oznámení sporu třetí straně účinky bez ohledu na to, zda se tato třetí osoba připojila k hlavnímu řízení, či nikoli?

Estonské procesní právo umožňuje, aby se k řízení připojila třetí strana a aby třetí strana vstoupila do řízení na základě své vlastní žádosti. O tom, zda povolí připojení třetí strany k řízení nebo její vstup do řízení, rozhoduje soud usnesením. Proti usnesení, kterým soud povolí či odmítne vstup třetí strany do řízení na pozici vedlejšího účastníka, připojí či odmítne připojit třetí stranu k řízení nebo vyloučí třetí stranu z řízení, může účastník či třetí strana podat odvolání. Proti rozhodnutí oblastního soudu o odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně nelze podat opravný prostředek k Nejvyššímu soudu.

6) Má oznámení sporu vliv na vztah mezi třetí stranou a odpůrcem oznamující strany?

Pokud některý účastník řízení podal návrh na připojení třetí strany k řízení, avšak soud tomuto návrhu nevyhověl, nemá to dopad na vztahy mezi účastníkem řízení podávajícím návrh a odpůrcem.

Podá-li některý z účastníků řízení návrh na připojení určité osoby jako třetí strany a připojí-li se tato osoba k řízení jako třetí strana, nemůže tato třetí strana s ohledem na žalobce nebo žalovaného, na jejichž straně v řízení vystupuje nebo byla k řízení připojena, v řízení navazujícím na hlavní řízení spoléhat na skutečnost, že výrok v rozhodnutí vydaném v řízení nebyl správný nebo že nebyla správně zjištěna skutková podstata.

Připojení třetí strany, která nepodává samostatný návrh, a jeho důsledky upravují § 214 a 216 občanského soudního řádu.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1
Okresní soud.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

Oblastní soud prostřednictvím okresního soudu, jehož rozhodnutí je napadeno na základě odvolání.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Nejvyšší soud.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů
Angličtina.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Ustanovení § 86 (stanovení soudní příslušnosti v místě, kde se nachází majetek) občanského soudního řádu, pokud se návrh netýká daného majetku příslušné osoby, § 100 (žádost o ukončení používání standardních podmínek) občanského soudního řádu, jestliže se žaloba podává u soudu, v jehož územní příslušnosti byla standardní podmínka použita.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedené v článku 65 tohoto nařízení

§ 212–216 občanského soudního řádu.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Litevskou republikou, Estonskou republikou a Lotyšskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsaná v Tallinnu dne 11. listopadu 1992.

Dohoda mezi Estonskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, pracovních a trestních, podepsaná v Tallinnu dne 27. listopadu 1998.

Poslední aktualizace: 29/03/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Není použitelné.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Viz informační list „Jak vymáhat soudní rozhodnutí“.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1 v případě návrhů na odepření výkonu „exekuční soudce občanskoprávního soudu“ („juge de l'exécution du tribunal judiciaire“), pokud tento návrh může být podán pouze v souvislosti s napadením opatření v rámci nuceného výkonu;

v případě návrhů na určení, že neexistují důvody pro odepření uznání podle čl. 36 odst. 2, a návrhů na odepření uznání (článek 45) občanskoprávní soud („tribunal judiciaire“), pokud se jedná o hlavní otázku.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– ve Francii: odvolací soud („Cour d'appel“). Místně příslušný odvolací soud se odvozuje od soudu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– ve Francii: kasační soud („Cour de cassation“).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčených týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Není použitelné.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– ve Francii: články 14 a 15 občanského zákoníku (Code civil).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Není použitelné.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

smlouva mezi Belgií a Francií o příslušnosti a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Paříži dne 8. července 1989,

dohoda mezi vládou Bulharské lidové republiky a vládou Francouzské republiky o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 18. ledna 1989,

smlouva mezi vládou Francouzské republiky a vládou Československé socialistické republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsaná v Paříži dne 10. května 1984,

smlouva mezi Francií a Španělskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Paříži dne 28. května 1969,

dohoda ze dne 25. února 1974 formou výměny výkladových poznámek k článkům 2 a 17 Smlouvy mezi Francií a Španělskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Paříži dne 28. května 1969,

smlouva mezi vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie a vládou Francouzské republiky o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Paříži dne 18. května 1971,

úmluva mezi Maďarskou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a rodinných, o uznání a výkonu rozhodnutí, o právní pomoci ve věcech trestních a o vydávání, podepsaná v Budapešti dne 31. července 1980,

smlouva mezi Francií a Itálií o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 3. června 1930,

smlouva mezi Francií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 15. července 1966,

úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Paříži dne 5. listopadu 1974.

Poslední aktualizace: 10/05/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepřacované znění) - Chorvatsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Oznámení o soudním sporném řízení se doručuje třetí osobě, které nejsou stranou sporu, s cílem informovat je o skutečnosti, že přijaté rozhodnutí může mít přímé právní účinky i na ně. Jsou-li žalobce nebo žalovaný povinni o zahájení řízení informovat třetí osobu za účelem dosažení určitého občanskoprávního účinku, mohou tak učinit kdykoli před vydáním pravomocného rozhodnutí v rámci řízení, a to prostřednictvím podání u občanskoprávního soudu s uvedením důvodu a stavu řízení. Strana, jež o řízení podala oznámení třetí straně, již nemůže požádat o přerušování řízení, o prodloužení lhůt nebo o odročení jednání.

Třetí osoba, která má oprávněný zájem na úspěchu jedné ze stran řízení ve sporu, se k této straně může, avšak i nemusí připojit. Pokud se třetí osoba rozhodne vstoupit do řízení, může učinit prohlášení o vstupu do řízení během jednání nebo písemně podání doručené oběma stranám. Třetí osoba, která vstupuje do sporu, se nestává účastníkem řízení, ale získává postavení vedlejšího účastníka řízení, jenž musí přijmout stav řízení v době, kdy do něj vstoupil, přičemž jeho jednání nesmí být v rozporu s jednáním strany, ke které se připojil.

V rámci chorvatského práva existují tři kategorie vedlejšího účastníka: obecný vedlejší účastník, vedlejší účastník, který s určitou stranou řízení tvoří společnou a jedinou stranu (právní účinek rozsudku se uplatňuje stejně na vedlejšího účastníka řízení a na účastníka řízení), a vedlejší účastník sui generis (do řízení vstupuje státní zástupce a centrum sociálních služeb). V případě, že není uvedeno, o jakého vedlejšího účastníka řízení se jedná, předpokládá se, že jde o obecného vedlejšího účastníka.

Pravomocné rozhodnutí přijaté v řízení, jež bylo oznámeno třetí osobě nebo jehož se třetí osoba účastnila jako vedlejší účastník, vede ke vzniku zvláštního právního účinku, který se obvykle označuje jako účinek vedlejší účasti. Třetí osoby mohou tento účinek odvrátit úspěšným podáním námítky známým jako *exceptio male gestis vel conducti processu*. Je-li tudíž proti třetí osobě, jíž bylo oznámeno zahájení soudního řízení nebo jež se účastnila oznámeného sporu jako vedlejší účastník, zahájeno nové soudní řízení, tato strana nebude moci v novém soudním řízení při urovnávání svého sporu s účastníkem, na jehož stranu se připojila v předchozím řízení, tvrdit, že spor v podobě, v jaké byl předložen soudu v průběhu daného řízení, nebyl řádně vyřešen. Pravomocné rozhodnutí však nemá absolutní účinek na vedlejšího účastníka.

Na základě výše uvedeného může být účinek vedlejší účasti předchozího pravomocného rozhodnutí ve sporu mezi stranou, k níž se vedlejší účastník připojil, a její protistranou napadnut v souvislosti s předchozím vedlejším účastníkem, pokud strana prováděla procesní úkony s vědomím, že zhoršují její procesní postavení, nebo pokud neprováděla procesní úkony, ačkoli jí bylo známo, že vzhledem ke známým argumentům by jí mohla zlepšit své procesní

postavení, nebo pokud odstranila procesní význam procesních úkonů uskutečněných jejím vedlejším účastníkem, které by byly pravděpodobně příznivé, anebo uskutečnila úkony v rozporu s nimi.

Předpokládá se, že vedlejší účastník mohl v soudním řízení provést veškeré úkony přispívající k pozitivnímu výsledku sporu, není-li prokázán opak s ohledem na námítky předložené vedlejším účastníkem v předchozím sporu.

Oznámení má důsledky procesní a občanskoprávní povahy. Strana, která učinila oznámení, se v následném řízení proti třetí osobě, jíž bylo soudní řízení oznámeno, dovolávat tzv. účinku vedlejší účasti pravomocného rozhodnutí bez ohledu na to, zda třetí osoba vstoupila do řízení jako vedlejší účastník (například jestliže se osoba, jež způsobila škodu, nezúčastnila řízení mezi poškozeným a pojistitelem jako vedlejší účastník řízení, přestože ji pojistitel vyzval, aby se k řízení připojila, tato osoba nemůže v regresním řízení vedeném proti ní pojistitelem vznést námítky, které mohla vznést v soudním řízení mezi poškozeným a pojistitelem). Oznámení je relevantní též pro přerušení období, po jehož uplynutí bude věc promlčena, pro odložení dat splatnosti a pro uplatňování nároků vyplývajících z odpovědnosti za vady.

Skutečnost, že třetí osobě bylo oznámeno soudní řízení, nemá vliv na vztah mezi touto třetí osobou, jíž bylo zahájení soudního řízení oznámeno, a protistranou strany, k níž se vedlejší účastník připojil, kromě situace, kdy se třetí osoba rozhodla vstoupit do řízení jako vedlejší účastník.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Vykonávací řízení v Chorvatské republice je upraveno ustanoveními zákona o nuceném výkonu (Ovršni zakon) (Narodne novine (Úřední věstník Chorvatské republiky) č. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, dále jen: zákon o nuceném výkonu).

Tento zákon upravuje postup, kterým soudy vykonávají nároky na základě exekučních titulů (vykonávací řízení, ovršni postupak). Vykonávacího řízení se rovněž účastní Finanční agentura (Financijska agencija), právnícká osoba, která provádí výkon rozhodnutí v souladu s ustanoveními zákona o nuceném výkonu a zákona, jímž se řídí nucený výkon týkající se finančních prostředků, jakož i zaměstnavatelé, Chorvatský ústav důchodového pojištění (Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje) a další orgány stanovené právními předpisy.

Obecnou pravomoc nařizovat nucený výkon mají městské soudy (općinski sudovi), kromě případů, kdy je předmětnou věcí výslovně pověřen jiný soud, orgán nebo osoba. Soudy oprávněné nařizovat nucený výkon jsou rovněž oprávněny projednávat opravné prostředky proti exekučním titulům nebo jiným rozhodnutím, jež přijaly v reakci na návrh na výkon rozhodnutí. Místní příslušnost určená zákonem o nuceném výkonu je výlučná (např. místní příslušnost pro rozhodování o návrhu na provedení exekuce nemovitosti, přičemž k provedení tohoto výkonu je místně příslušný soud, na jehož území se nemovitost nachází).

V prvostupňovém a druhostupňovém vykonávacím řízení rozhoduje samosoudce, s výjimkou případů, kdy zákon o nuceném výkonu stanoví, že řízení vede a rozhodnutí přijímá notář.

Řízení zahajuje věřitel, který příslušnému soudu předkládá návrh na nucený výkon na základě exekučního titulu. Výjimkou z tohoto pravidla je, pokud věřitel Finanční agentuře předloží žádost o přímé vymáhání platby na základě exekučního titulu (např. pravomocného soudního rozhodnutí). To je přípustné pouze v případě nuceného výkonu týkajícího se peněžního nároku dlužníka (přímé vymáhání peněžních nároků). V tomto případě Finanční agentura namísto přijetí rozhodnutí o nuceném výkonu zašle dlužníkovi kopii věřitelovy žádosti s veškerými údaji.

Předmětem nuceného výkonu je movitý majetek a práva, na nichž lze podle zákona provést nucený výkon za účelem uspokojení nároku. Prostředky výkonu jsou vykonávací opatření, zajišťovací opatření nebo systém těchto opatření, jimiž se nárok vykonává nebo zajišťuje v souladu s právními předpisy.

Způsoby nuceného výkonu a věci, na něž výkon vztahuje, stanoví soud na základě návrhu na nucený výkon. Je-li navrženo více způsobů nebo věcí pro účely nuceného výkonu, soud na žádost dlužníka omezí výkon pouze na některé z těchto způsobů nebo věcí, jestliže jsou dostatečné k uspokojení nároku.

Otázka, zda může být movitý majetek nebo právo předmětem nuceného výkonu, respektive zda je nucený výkon v případě daného movitého majetku nebo práva omezený, se posuzuje s ohledem na okolnosti existující v době podání návrhu na nucený výkon.

V článku 212 zákona o nuceném výkonu jsou stanovena zvláštní pravidla pro nucený výkon týkající se finančních prostředků, jež jsou od nuceného výkonu osvobozeny nebo v jejichž případě je výkon omezený, a v článcích 241 a 242 zákona o nuceném výkonu jsou stanovena zvláštní pravidla týkající se osvobození a omezení výkonu, pokud jde o nucený výkon vztahující se na majetek právníckých osob. Jednou ze základních zásad vykonávacího řízení je, že soud je při provádění nuceného výkonu a zajišťovacích opatření povinen zvážit důstojnost dlužníka a zajistit, aby byly nežádoucí účinky nuceného výkonu na dlužníka minimální.

Není-li zákonem o nuceném výkonu stanoveno jinak, lze podat opravný prostředek proti rozhodnutí přijatému v prvním stupni. Přípustný a včasné podaný opravný prostředek proti soudnímu rozhodnutí o nuceném výkonu na základě exekučního titulu nemá odkladný účinek. Opravný prostředek je třeba podat ve lhůtě osmi dnů od doručení rozhodnutí přijatého v prvním stupni, není-li zákonem o nuceném výkonu stanoveno jinak, nebo do tří dnů v případě sporů týkajících se směnek nebo šeků.

Veškeré nároky potvrzené pravomocným rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím jiného příslušného veřejného orgánu, urovnání sporu před soudem nebo jiným příslušným orgánem nebo ve formě notářského zápisu se promlčují po deseti letech, včetně těch, u nichž zákon jinak stanoví kratší promlčecí dobu. Nároky nepotvrzené pravomocným rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím jiného příslušného veřejného orgánu, urovnání sporu před soudem nebo jiným příslušným orgánem nebo ve formě notářského zápisu se promlčují po pěti letech, není-li zákonem stanovena kratší promlčecí doba.

Na nároky na pravidelné platby, jež jsou splatné ročně nebo v kratších intervalech bez ohledu na to, zda se jedná o vedlejší pravidelné nároky jako např. nároky spojené s úrokem, nebo pravidelné nároky spojené se samotným právem jako např. pohledávky výživného, se uplatňuje promlčecí lhůta tří let ode dne, kdy se platba stává splatnou. Totéž platí pro anuity, jimiž se splácení jistina a úrok ve stejných předem určených pravidelných částkách, ale nikoli pro splácení ve splátkách ani jiná částečná plnění.

Právo, z něhož vyplývají pravidelné nároky, se stává promlčeným po pěti letech ode dne, kdy se nesplněný nárok stal splatným. Zákonem stanovené právo na výživné nelze promlčet.

Vzájemné nároky vyplývající z obchodních smluv o obchodu se zbožím a službami, respektive smluv uzavřených mezi obchodníkem a veřejnoprávní institucí o obchodu se zbožím a službami, jakož i nároky na odškodnění za náklady vzniklé v souvislosti s těmito smlouvami, se promlčují po třech letech. Promlčecí lhůta se uplatňuje zvlášť na každý případ dodaného zboží, vykonané práce nebo poskytnuté služby. Nároky týkající se nájemného, bez ohledu na to, zda jsou splatné v pravidelných částkách, nebo jednorázově v celkové výši, se promlčují po třech letech. Nároky na odškodnění se promlčují tři roky poté, co poškozený získal informace o škodě a o osobě, jež škodu způsobila. V každém případě se tento nárok promlčuje po pěti letech od vzniku škody. Pokud byla škoda způsobena trestným činem a pro trestní stíhání je stanovena delší promlčecí lhůta, stává se nárok na náhradu škody vůči odpovědné osobě promlčeným po uplynutí promlčecí lhůty trestního stíhání.

Nároky spojené s dodávkami elektřiny a tepla, plynu, vody, čištěním komínů a uklízcími službami se promlčují po uplynutí jednoho roku v případě, že služba byla poskytnuta za účelem potřeby domácností, podobně jako v případě nároků rozhlasových a televizních stanic vyplývajících z používání radiových a televizních přijímačů. Promlčecí lhůta jednoho roku se vztahuje rovněž na nároky společností poskytujících poštovní, telegrafické a telefonní služby vyplývající z používání telefonů a poštovních schránek, na jiné nároky vyplývající z těchto služeb a týkající se plateb splatných v tříměsíčních nebo kratších lhůtách, a na nároky spojené s předplatným tisku, přičemž lhůta se počítá od konce období, na něž byla daná publikace objednaná.

Nároky pojistníka nebo třetí osoby vyplývající ze smlouvy o životním pojištění se promlčují po pěti letech a nároky vyplývající z jiných pojistných smluv po třech letech, přičemž promlčecí lhůta se počítá od prvního dne po skončení kalendářního roku, v němž nárok vznikl. Nároky pojistitele vyplývající z pojistné smlouvy se promlčují po třech letech. Promlčecí lhůta nároku, jež pojistitel může uplatnit vůči třetí osobě odpovědné za vznik pojistné události, začíná běžet a končí ve stejném okamžiku jako nárok pojistníka vůči této osobě.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

V Chorvatské republice se návrhy v občanskoprávních věcech podávají k příslušným městským soudům a návrhy v obchodních věcech k příslušným obchodním soudům.

Všechny městské soudy jsou příslušné k rozhodování ve věci uznání a výkonu rozhodnutí zahraničních soudů.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

V Chorvatské republice se opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podává k župnímu soudu prostřednictvím příslušného městského soudu v občanskoprávních věcech a k Nejvyššímu obchodnímu soudu prostřednictvím příslušného obchodního soudu v obchodních věcech.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Podle použitelného vnitrostátního práva neexistují soudy, k nimž se podává další opravný prostředek.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Nevztahuje se na tento návrh.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Pokud jde o příslušnost ve věcech občanských a obchodních, článek 46 zákona o mezinárodním právu soukromém (úřední věstník Chorvatské republiky, Narodne novine č. 101/17), který je v platnosti od 29. ledna 2019, určuje příslušnost soudů Chorvatské republiky ve sporech s mezinárodním prvkem.

Uvedené ustanovení výslovně stanoví prováděcí pravidla nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1) v rámci jeho působnosti a rozšiřuje jeho působnost i na situace týkající se státních příslušníků třetích zemí. Odstavec 3 ponechává volbu příslušného soudu třetí země, pokud není výlučně příslušný soud Chorvatské republiky nebo některého jiného členského státu Evropské unie.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Informování třetích stran je v Chorvatské republice upraveno článkem 211 občanského soudního řádu (Zakon o parničnom postupku).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Dohoda mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Bulharskou lidovou republikou o vzájemné právní pomoci, podepsaná dne 23. března 1956,

Smlouva mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Československou socialistickou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná dne 20. ledna 1964,

Smlouva mezi vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie a vládou Francouzské republiky o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná dne 18. května 1971,

Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Řeckým královstvím o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná dne 18. června 1959,

Smlouva mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Maďarskou lidovou republikou o vzájemné právní pomoci, podepsaná dne 7. března 1968,

Smlouva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Polskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná dne 6. února 1960,

Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o právní pomoci ze dne 18. října 1960,

Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Italskou republikou o vzájemné soudní spolupráci ve věcech občanských a správních, podepsaná v Římě dne 3. prosince 1960,

Smlouva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemné soudní spolupráci, podepsaná ve Vídni dne 16. prosince 1954,

Smlouva mezi Chorvatskou republikou a Republikou Slovinsko o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná dne 7. února 1994.

Poslední aktualizace: 15/07/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Kypr

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Nepoužije se.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Detailní popis postupů naleznete na stránkách [Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí](#).

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

Na Kypru: okresní soudy („Επαρχιακά Δικαστήρια“)

Okresní soud v Nikósii

Adresa: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cyprus

Telefon: +357 22865518

Fax: +357 22304212 / 22805330

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okresní soud v Limassolu

Adresa: Leoforos Lordou Byronos 8 P.O. Box 54619, 3726 Limassol, Cyprus

Telefon: +357 25806100 / 25806128

Fax: +357 25305311

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okresní soud v Larnace

Adresa: Leoforos Artemidos, 6301 Larnaca P.O. Box 40107, Cyprus

Telefon: +357 24802721

Fax: +357 24802800

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okresní soud v Pafu

Adresa: Corner of Odos Neophytou and Odos Nikou Nikolaidi, 8100 Paphos P.O. Box 60007, Cyprus

Telefon: +357 26802601

Fax: +357 26306395

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Okresní soud ve Famagustě

Adresa: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286, Paralimni, Cyprus

Telefon: +357 23730950 / 23742075

Fax: +357 23741904

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

Na Kypru, Nejvyšší soud Kypru („Ανώτατο Δικαστήριο“).

Nejvyšší soud

Adresa: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cyprus

Telefon: +357 22865741

Fax: +357 22304500

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Na Kypru, Nejvyšší soud Kypru („Ανώτατο Δικαστήριο“)

Nejvyšší soud

Adresa: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cyprus

Telefon: +357 22865741

Fax: +357 22304500

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů

– na Kypru: řečtina a angličtina.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– na Kypru: článek 21 zákona o soudech (zákon 14/60).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Není stanoveno.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z roku 1982,

Úmluva mezi Kyperskou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z roku 1981,

Dohoda mezi Kyperskou republikou a Řeckou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských, rodinných, obchodních a trestních z roku 1984,

Dohoda mezi Kyperskou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z roku 1983,

Smlouva mezi Kyperskou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z roku 1984 (právní nástupnictví váže mimo jiné Slovinsko),

Smlouva mezi Kyperskou republikou a Polskou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských a trestních z roku 1996.

Poslední aktualizace: 12/07/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Lotyšsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Účast třetí strany v občanskoprávním řízení se řídí články 78 až 81 občanského soudního řádu. Podle prvního odstavce článku 78 občanského soudního řádu je třetí stranou v občanskoprávním řízení fyzická či právnická osoba, jejíž práva nebo povinnosti ve vztahu k jednomu z účastníků řízení ve sporu mohou být dotčeny rozsudkem v dané věci. Připojení třetí strany k soudnímu řízení má za cíl podpořit komplexnější objasnění skutkového stavu dané věci a zajistit procesní efektivitu daného řízení tím, že se příslušné třetí straně umožní poskytnout vysvětlení a stanovisko k jednotlivým tvrzením. Jestliže osoba, která mohla být v určitém případě třetí stranou, v řízení neintervenuje, nezbaví jí to jejich práv ani jí to nebrání, aby hájila své zájmy samostatnou žalobou. Nicméně je namístě připomenout, že účast třetí strany v řízení může mít vliv na způsob řešení původního nároku. To je důležité například v případech, kdy přichází v úvahu následný nárok na náhradu škody, neboť z lotyšských vnitrostátních pravidel pro občanskoprávní řízení vyplývá, že následným nárokem se lze zabývat pouze po přezkoumání původního nároku, přičemž skutkový stav přijatý z důvodů rozhodnutí o původním nároku nemůže být znovu přezkoumán soudem.

Třetí strany v daném řízení mohou intervenovat do skončení řízení o podstatě nároku u soudu prvního stupně. Třetí strana může být rovněž vyzvána k účasti na řízení na žádost jedné ze stran nebo státního zástupce. Třetí strany jsou v závislosti na povaze a stupni jejich zájmu klasifikovány jako a) třetí strany uplatňující nezávislý nárok, nebo b) třetí strany, jež neuplatňují nezávislý nárok.

Třetí strana, jež uplatňuje nezávislý nárok v souvislosti s předmětem sporu, může intervenovat vůči žalobě: její nezávislý nárok je v zásadě namířen proti žalovanému i proti žalobci. Třetí strana má stejná práva a povinnosti jako žalobce (viz článek 79 občanského soudního řádu). Postavení třetí strany uplatňující nezávislý nárok se liší od postavení strany vystupující na podporu žalobce nebo od spolužalobce tím, že nároky těchto stran nejsou namířeny proti sobě navzájem, zatímco uspokojení nároku této třetí strany v zásadě vylučuje uspokojení nároku žalobce.

Třetí strana, jež neuplatňuje nezávislý nárok v souvislosti s předmětem sporu, se může účastnit řízení a podporovat žalovaného nebo žalobce, jestliže by rozsudek v dané věci mohl mít vliv na práva či povinnosti třetí strany vůči některé z těchto stran. Třetí strana, jež neuplatňuje nezávislý nárok, má stejná procesní práva a povinnosti jako jednotlivé strany sporu, s výjimkou toho, že nemůže změnit důvody nároku nebo předmět sporu, zvýšit nebo snížit rozsah nároku, stáhnout žalobu, uznat nároky, uzavřít smír, nebo žádat výkon soudního rozhodnutí. Podání vyzývající třetí stranu a podání třetí strany žádající o intervenci na podporu žalovaného nebo žalobce musí uvádět důvody pro výzvu třetí strany k účasti nebo povolení k účasti na řízení v dané věci (článek 80 občanského soudního řádu). Třetí strana, jež neuplatňuje nezávislý nárok, se většinou připojuje v případech, kdy existuje možnost, že jedna ze stran by následně vůči ní mohla uplatňovat regresní nárok, a to buď v souvisejících případech, nebo v případech, kdy proti těmto stranám může třetí strana podat žalobu v závislosti na výsledku původní žaloby.

Z ustanovení článků 78 až 81 občanského soudního řádu tudíž vyplývá, že soudní rozhodnutí ve věci, v níž je zainteresována třetí strana, je pro třetí stranu závazné a soudní rozhodnutí lze vůči třetí straně vykonat (nebo může třetí strana navrhnout výkon soudního rozhodnutí) pouze ve věcech, v nichž třetí strana uplatnila nezávislý nárok. Soudní rozhodnutí však má pro třetí stranu právní účinky v každém případě. To znamená, že skutkový stav zjištěný v daném rozhodnutí je závazný pro následné nároky založené na původním řízení.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Soudní a mimosoudní rozhodnutí jsou vykonatelná pouze po nabytí právní účinnosti, ledaže by byla v souladu s právním předpisem nebo soudním rozhodnutím vykonatelná okamžitě. Je-li stanovena lhůta pro dobrovolný výkon soudního rozhodnutí, avšak rozhodnutí není vykonáno, vydá soud příkaz k výkonu (exekuci) po uplynutí lhůty pro dobrovolný výkon. Registrovaní soudní exekutoři jsou oprávněni zahájit exekuci na základě exekučních pokynů. Příkazy k výkonu vydává navrhovatelům na jejich návrh soud, který projednává danou věc. Pro každé soudní rozhodnutí se vydává jeden příkaz k výkonu. Jestliže má být soudní rozhodnutí vykonáno na různých místech, přičemž pro některá je okamžitě vykonatelné nebo je-li ve prospěch určitého počtu navrhovatelů nebo proti určitému počtu odpůrců, vydá soud na žádost navrhovatele několik příkazů k výkonu. Je-li vydáno několik příkazů k výkonu, musí být místo výkonu nebo část soudního rozhodnutí, jež má být podle tohoto příkazu vykonána, přesně uvedeny na každém z nich, avšak v případě vymáhání solidárního závazku je třeba uvést rovněž odpůrce, vůči němuž je vymáhání požadováno.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

V Lotyšsku: okresní (nebo obvodní) soud (*rajona (pilsētas) tiesa*), v jehož jurisdikci se rozhodnutí vykonává.

Návrhy na uznání (čl. 36 odst. 2) nebo na odepření uznání (článek 45) se předkládají okresnímu (nebo obvodnímu) soudu, v jehož jurisdikci se rozhodnutí vykonává, nebo okresnímu (nebo obvodnímu) soudu, v jehož jurisdikci se nachází nahlášené bydliště žalovaného (odpůrce). Jestliže však neexistuje nahlášené bydliště, předkládají se návrhy soudu, v jehož jurisdikci se nachází bydliště nebo registrované sídlo žalobce.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

V Lotyšsku: krajský soud (*apgabaltiesa*) prostřednictvím okresního (nebo obvodního) soudu, který vynesl rozhodnutí.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Není relevantní.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

V Lotyšsku:

čl. 27 odst. 2 občanského soudního řádu stanoví, že není-li bydliště žalovaného známo nebo nemá-li žalovaný v Lotyšsku místo trvalého pobytu, lze podat žalobu u soudu v místě, kde vlastní nemovitý majetek, nebo u soudu, v jehož jurisdikci se nachází jeho poslední známé bydliště,

čl. 28 odst. 3 občanského soudního řádu stanoví, že žalobce může podat žalobu na náhradu újmy na zdraví u soudu podle místa svého bydliště nebo místa, kde došlo újmě,

čl. 28 odst. 5 občanského soudního řádu stanoví, že žalobu na vrácení majetku nebo náhradu jeho hodnoty lze rovněž podat u soudu podle nahlášeného bydliště žalovaného,

čl. 28 odst. 6 občanského soudního řádu stanoví, že žalobu v souvislosti s námořními nároky lze rovněž podat u soudu podle místa, kde bylo zabaveno plavidlo žalovaného,

čl. 28 odst. 9 občanského soudního řádu stanoví, že žalobu z důvodu pracovních vztahů může žalobce podat u soudu podle svého nahlášeného bydliště nebo místa zaměstnání,

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedené v článku 65 tohoto nařízení

Podle článku 640 občanského soudního řádu přijímá rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí zahraničního soudu nebo rozhodnutí o zamítnutí žaloby samosoudce na základě předloženého návrhu a přiložených dokumentů do deseti dnů od předložení věci bez předvolání stran.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Dohoda mezi Lotyšskou republikou, Estonskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsaná dne 11. listopadu 1992.

Dohoda mezi Lotyšskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech podepsaná dne 23. února 1994.

Poslední aktualizace: 25/06/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Litva

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1. Jak lze obecně popsat oznámení sporu třetí straně?

Podle ustanovení § 46 a 47 litevského občanského soudního řádu (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*) třetí osoby mohou nebo nemusí podat samostatné žaloby (návrhy) týkající se určitého předmětu sporu.

Třetí osoby podávající samostatné žaloby týkající se daného předmětu sporu se mohou k řízení připojit pouze z vlastního podnětu. Tyto třetí strany jsou nezávislými účastníky řízení a nevystupují na straně žalobce ani žalovaného. Třetí osoby podávající samostatné žaloby se mohou k řízení připojit do začátku závěrečné řeči soudce.

Třetí osoby, které nepodávají samostatné žaloby týkající se předmětu sporu, se mohou k řízení připojit na straně žalobce nebo žalovaného do začátku závěrečné řeči soudce v případě, že se rozhodnutí v dané věci může dotýkat jejich práv či povinností. Tyto osoby se mohou k řízení připojit rovněž na základě odůvodněné žádosti účastníků řízení nebo z podnětu soudu.

Třetí osoby jsou informovány o soudním sporu a jsou vyzvány, aby se připojily k řízení u litevského soudu, prostřednictvím předvolání nebo oznámení, včetně zaslání kopie žaloby. Podle § 133 odst. 1 občanského soudního řádu jsou účastníci řízení (včetně třetích osob) vyzváni o datu a místě soudního jednání nebo o jednotlivých procesních opatřeních prostřednictvím předvolání nebo oznámení. Informování třetích osob o řízení je však povinností soudu, a nikoli účastníků řízení; účastníci řízení ve svých návrzích pouze uvedou, zda je nutné, aby se k řízení připojily třetí osoby.

Třetí osoby podávající samostatné žaloby mají stejná práva a povinnosti jako žalobce.

Třetí osoby, které nepodávají samostatné žaloby, mají stejná procesní práva (včetně práva na úhradu nákladů) a povinnosti jako účastník řízení s výjimkou práva na pozměnění důvodů nebo předmětu žaloby za účelem zvýšení nebo snížení nároku, stažení žaloby, uznání nároku nebo dosažení smíru. Nemohou také požádat o výkon soudního rozhodnutí. Třetí osoby, které nepodávají samostatné žaloby, nemohou jednat v rozporu se zájmy účastníka řízení, na jehož straně se k řízení připojily.

2. Jaké jsou hlavní účinky rozhodnutí v případě osob, jimž je doručeno oznámení sporu?

Účast třetích osob podávajících samostatné žaloby umožňuje rozhodnout o několika souvisejících sporech týkajících se stejné věci v jednom řízení, přičemž v tomto případě nelze proti třetím osobám, které podaly samostatné žaloby, zahájit další řízení (ani tyto třetí osoby nemohou zahájit další řízení proti témuž žalovanému), jelikož se má za to, že spor mezi dotýcnými stranami týkající se dané konkrétní věci byl vyřešen. Byla-li určitá osoba informována o možnosti připojit se k probíhajícímu soudnímu řízení jako třetí strana podáním samostatné žaloby, k řízení se však nepřipojila, lze v budoucnu zahájit proti této osobě samostatné řízení v souvislosti s touto věcí. Prvním rozhodnutím však nejsou dotčena práva a povinnosti osoby, která se k řízení nepřipojila jako třetí strana. Při rozhodování v dané věci nemůže soud současně rozhodnout také o právech a povinnostech třetí osoby, která nepodala samostatnou žalobu, vůči účastníkovi řízení, k němuž má tato osoba věcně právní vztah. Soudní rozhodnutí v řízení, jehož se účastní třetí osoby, které nepodaly samostatné žaloby, proto nevylučuje zahájení jiného řízení proti třetí osobě účastníci se prvního řízení, která nepodala samostatnou žalobu. V tomto případě však má první soudní rozhodnutí platnost předběžného rozhodnutí; tj. je-li proti týmž stranám zahájeno jiné řízení (např. řízení o náhradě škody), není nutné posoudit okolnosti uvedené v konečném rozhodnutí, jež bylo vydáno v prvním řízení (§ 182 odst. 2 občanského soudního řádu).

Nebyla-li určitá osoba informována o možnosti připojit se k probíhajícímu soudnímu řízení jako třetí strana, a to podáním samostatné žaloby nebo bez takového podání, nebo pokud byla informována, k řízení se však nepřipojila, a soudní rozhodnutí se dotýká věcných práv a povinností této osoby, může to představovat důvod pro obnovu soudního řízení. Pokud se určitá osoba k soudnímu řízení nepřipojila, nemá dotýcné soudní rozhodnutí pro tuto osobu obvykle platnost předběžného rozhodnutí.

3. Existuje s ohledem na právní posouzení v hlavním řízení závazný účinek?

Viz odpověď na otázku č. 2.

4. Existuje závazný účinek s ohledem na zjištěné skutečnosti, které třetí osoba nemohla v hlavním řízení napadnout například z toho důvodu, že je účastníci řízení nepopřelí?

Viz odpověď na otázku č. 2.

5. Má oznámení sporu třetí straně účinky bez ohledu na to, zda se tato třetí osoba připojila k hlavnímu řízení, či nikoli?

Nikoli. Soudní rozhodnutí v prvním (hlavním) řízení se nemůže dotýkat práv a povinností osoby, která byla informována, k řízení se však nepřipojila jako třetí strana. Nebyla-li určitá osoba informována o možnosti připojit se k probíhajícímu soudnímu řízení jako třetí strana, a to podáním samostatné žaloby nebo bez takového podání, nebo pokud byla informována, k řízení se však nepřipojila, a soudní rozhodnutí se dotýká věcných práv a povinností této osoby, může to představovat důvod pro obnovu soudního řízení.

6. Má oznámení sporu vliv na vztah mezi třetí osobou a odpůrcem oznamující strany?

Viz odpověď na otázku č. 2.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

V Litvě: Litevský odvolací soud (*Lietuvos apeliacinis teismas*).

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

V Litvě: Litevský odvolací soud (*Lietuvos apeliacinis teismas*).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

V Litvě: kasační opravný prostředek u Nejvyššího soudu Litevské republiky (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Není použitelné.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

V Litvě: § 783 odst. 3, § 787 a § 789 odst. 3 občanského soudního řádu (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

V Litvě: § 46 a 47 litevského občanského soudního řádu (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Litevskou republikou, Estonskou republikou a Lotyšskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsaná v Tallinnu dne 11. listopadu 1992.

Dohoda mezi Litevskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 26. ledna 1993.

Poslední aktualizace: 07/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Lucembursko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Nepoužije se.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Viz národní informační přehled týkající se Lucemburska „*Postupy pro výkon soudního rozhodnutí – Lucembursko*“,

zveřejněný na evropském justičním portálu Evropskou soudní sítí pro občanské a obchodní věci.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

V případě návrhu na odepření výkonu, návrhu na uznání a návrhu na odepření uznání je příslušný předseda okresního soudu (*Tribunal d'arrondissement*) zasedající v naléhavém řízení (*siégeant comme en matière de référé*):

Tribunal d'arrondissement du Luxembourg (Okresní soud – Lucemburk)

Cité judiciaire

L-2080 Luxembourg

Tel.: (+352) 47 59 81-2625

Fax: (+352) 47 59 81-2421

Tribunal d'arrondissement de Diekirch (Okresní soud – Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Tel.: (+352) 80 32 14 -1

Fax: (+352) 80 71 19

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

Cour d'appel siégeant comme en matière de référé (Odvolací soud zasedající v naléhavém řízení)

Cité judiciaire

L-2080 Luxembourg

Tel.: (+352) 47 59 81-1

Fax: (+352) 47 59 81-2396

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Cour de cassation (kasační soud)

Cité judiciaire

L-2080 Luxembourg

Tel.: (+352) 47 59 81-2369/2373

Fax: (+352) 47 59 81-2773

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Lucembursko přijímá francouzštinu a němčinu.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– články 14 a 15 občanského zákoníku (*Code civil*)

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedené v článku 65 tohoto nařízení

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Lucemburskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Lucemburku dne 29. července 1971

Smlouva mezi Belgií, Nizozemskem a Lucemburskem o příslušnosti, konkursu a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 1961, nakolik je v platnosti.

Poslední aktualizace: 07/03/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Maďarsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1) Význam oznámení sporu třetí straně podle maďarského procesního práva

Strana, která neměla ve věci úspěch a chce podat žalobu na třetí osobu, nebo které se týká žaloba podaná třetí osobou, může této třetí osobě zaslat oznámení. Oznámení sporu může zaslat nejen žalobce nebo žalovaný, nýbrž také vedlejší účastník nebo třetí osoba, které bylo předáno oznámení.

2) Lhůty pro oznámení sporu jako procesního úkonu:

Žalovaný může oznámení sporu učinit do 30 dnů od obdržení žaloby a žalobce do 30 dnů poté, co byl vyrozuměn o věcném protinároku. Toto ustanovení se použije obdobně na uznané změny nároku a na protinároky.

Osoba, která vstoupí do soudního řízení po jeho zahájení, tj. vedlejší účastník nebo třetí osoba, které byl spor oznámen, může oznámení sporu učinit do 30 dnů ode dne, kdy vstoupila do řízení. V případech, které se považují za obzvláště závažné (sporné částky přesahující 400 milionů HUF), nečiní lhůta pro vyjádření oznamující strany a třetí osoby, které byl spor oznámen, 30 dnů, nýbrž 15 dnů. Vyjádření oznamující strany předložené po uplynutí lhůty je neúčinné, jinými slovy, soud má za to, že nebylo učiněno.

3) Zaslání oznámení sporu:

Oznamující strana má v případě zaslání oznámení sporu dvě povinnosti. Za prvé, oznamující strana musí zaslat oznámení dotčené třetí osobě písemně a musí uvést důvody oznámení a poskytnout stručný přehled o stavu řízení. Za druhé, oznámení sporu je třeba předložit soudu, a to písemně nebo ústně během soudního jednání, přičemž je třeba je také odůvodnit. K oznámení sporu soudu musí oznamující strana připojit dokumenty dokazující, že třetí strana, které bylo předáno oznámení, oznámení obdržela, a doklad o datu přijetí.

Pokud třetí osoba, které bylo předáno oznámení, nezašle soudu do 30 dnů od doručení oznámení, pro něž oznamující strana předložila doklad, prohlášení o připojení se k řízení, má se za to, že tato třetí osoba oznámení sporu nepřijala. Prohlášení podané po uplynutí lhůty je neúčinné.

Pokud třetí strana, které bylo předáno oznámení, oznámení sporu přijme, může se připojit k oznamující straně jako vedlejší účastník. To lze oznámit písemně nebo ústně během soudního jednání.

V opačném případě se na přípustnost vstupu třetí osoby, které bylo předáno oznámení, a právní postavení této osoby vztahují pravidla upravující vstup do řízení.

4) Právní důsledky oznámení sporu:

Jestliže třetí osoba, které bylo předáno oznámení, oznámení přijme, může se připojit k oznamující straně jako (přizvaný) vedlejší účastník. V maďarském občanském soudním řádu jsou v případě vedlejších účastníků uvedeny dvě různé situace.

– Pokud se právní závaznost rozhodnutí nevztahuje na právní vztah mezi vedlejším účastníkem a odpůrcem, může vedlejší účastník (původně třetí osoba, které bylo předáno oznámení) učinit nezávisle jakékoli právní úkony, které může provést strana podpořená tímto vedlejším účastníkem, s výjimkou smíru, uznání práv a vzdání se práv. Úkony vedlejšího účastníka jsou účinné pouze tehdy, pokud tyto úkony neučiní podpořená strana a pokud nejsou v rozporu s úkony podpořené strany.

– Pokud se podle platných právních předpisů právní závaznost rozhodnutí vztahuje i na právní vztah mezi vedlejším účastníkem a odpůrcem, může vedlejší účastník (původně třetí osoba, které bylo předáno oznámení) učinit nezávisle jakékoli právní úkony, které může provést strana podpořená tímto vedlejším účastníkem, s výjimkou smíru, uznání práv a vzdání se práv, a tyto úkony jsou účinné i v případě, jsou-li v rozporu s úkony podpořené strany. Při projednávání dané věci posoudí soud dopad těchto protichůdných úkonů, přičemž přihledne rovněž k ostatním aspektům dané věci.

To, zda se právní závaznost rozhodnutí týká vztahu mezi vedlejším účastníkem a odpůrcem, však není předmětem uvážení soudu, nýbrž vyplývá výhradně z právních předpisů.

Jedním z těchto ustanovení je § 32 odst. 2 *zákona LXII z roku 2009 o povinném pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel vůči třetími osobám*, v němž se uvádí: „Působnost právně závazného rozhodnutí, jímž se zamítá žaloba poškozeného na náhradu škody, se vztahuje i na pojistníka, jakož i provozovatele a řidiče v případech uvedených v § 35 odst. 1, pokud o tom rozhodne soud ve sporu mezi poškozeným a pojišťovnou, likvidátorem pojistných

událostí, národním úřadem nebo správcem fondu pro odškodnění.“ (Ve výše zmíněném § 35 odst. 1 je rovněž stanoveno: „Poškozený může předložit správci fondu pro odškodnění žádost o náhradu ztráty nebo újmy, která byla na území Maďarska způsobena nepojištěným motorovým vozidlem v rozporu s pojistnou povinností, motorovým vozidlem používaným nezjištěným provozovatelem či nezjištěným vozidlem, nebo během odkladné lhůty uvedené v § 26 s výhradou výjimek stanovených v § 36. Správce fondu pro odškodnění uhradí pohledávky do limitů částek uvedených v § 13 odst. 1. Správce fondu pro odškodnění uhradí poškozenému rovněž veškeré ztráty způsobené motorovým vozidlem, které nebylo uvedeno do provozu nebo bylo vyřazeno z provozu.“) Přijetí oznámení sporu neznamená, že třetí osoba, které bylo předáno oznámení, uznává závazek vůči oznamující straně. O právním vztahu mezi oznamující stranou a třetí osobou, které bylo předáno oznámení, nelze rozhodnout v hlavním řízení (k němuž byla přizvána třetí osoba, které bylo předáno oznámení).

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Viz formulář [Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí](#).

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

V Maďarsku: u okresních soudů (Járásbírószék), které působí v sídle krajského soudu (Törvényszék). V župě Pest: u obvodního soudu pro Budapešť, v Budapešti: u ústředního obvodního soudu v Budě.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

V Maďarsku: u krajských soudů (Törvényszék). V Budapešti: u městského soudu v Budapešti (Fővárosi Törvényszék).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– V Maďarsku: u nejvyššího soudu („Kúria“) (na žádost k soudu prvního stupně pro přezkum jeho rozhodnutí).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Není použitelné.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– V Maďarsku: § 57 legislativního nařízení č. 13 z roku 1979 o mezinárodním právu soukromém.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedené v článku 65 tohoto nařízení

– V Maďarsku: § 58–60 (týkající se oznámení sporu třetí straně) zákona III z roku 1952 o občanském soudním řádu.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Dohoda mezi Maďarskou lidovou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 16. května 1966,

Smlouva mezi Maďarskou lidovou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Budapešti dne 30. listopadu 1981,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bratislavě dne 28. března 1989, která platí pro Českou republiku a Slovenskou republiku,

Úmluva mezi Maďarskou lidovou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a rodinných, o uznání a výkonu rozhodnutí, o právní pomoci ve věcech trestních a o vydávání, podepsaná v Budapešti dne 31. července 1980,

Úmluva o poskytování právní pomoci ve věcech občanských a trestních mezi Maďarskou lidovou republikou a Řeckou republikou, podepsaná v Budapešti dne 8. října 1979,

Smlouva mezi Maďarskou lidovou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemné právní pomoci, podepsaná dne 7. března 1968, která platí pro Chorvatskou republiku a pro Republiku Slovinsko,

Smlouva mezi Maďarskou lidovou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Budapešti dne 6. března 1959,

Smlouva mezi Maďarskou lidovou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 7. října 1958.

Poslední aktualizace: 02/01/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Rakousko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1.) Jak obecně chápat pojem „oznámení sporu třetí stranám“:

Pod pojmem „oznámení sporu třetí stranám“ se rozumí úřední oznámení nadcházejícího nebo již probíhajícího soudního řízení podané jednou ze stran řízení třetí straně, která se dosud řízení neúčastnila. S oznámením může být spojena výzva k přistoupení k právnímu sporu jako vedlejší účastník. Oznamující strana předloží soudu odpovídající písemný dokument, který soud úředně doručí třetí straně. Třetí strana není na základě oznámení sporu třetí straně osobám povinná se řízení účastnit, má však právní svobodu se rozhodnout, zda se zúčastní, a pokud ano, tak na čí straně se jako vedlejší účastník řízení zúčastní. I když k soudnímu řízení přistoupí, nestává se účastníkem soudního řízení, nýbrž (jen) vedlejším účastníkem, jehož vyjádření a úkony nesmí odporovat vyjádřením a úkonům hlavní strany. Vedlejšímu účastníku řízení nemůže být uložena úhrada nákladů. Pokud však hlavní strana řízení vyhraje, má vedlejší účastník nárok na náhradu svých nákladů v neprospěch protistrany.

Osoba, která na základě oznámení sporu třetí straně osobám dostala možnost svým přistoupením k řízení jako vedlejší účastník ovlivnit průběh řízení, může i v případech, že k řízení nepřistoupila, předložit nárok na náhradu škody z důvodu procesního pochybení pouze v souvislosti se soudním řízením, které předcházelo přistoupení této osoby k řízení, nebo na základě hmotněprávních skutečností, kterým ani jako vedlejší účastník nemohla zabránit, nebo v případech, že k řízení nepřistoupila, kterým by nemohla zabránit. Vedlejší účastník může podporou strany, ke které přistupuje, přispět k jejímu úspěchu v řízení, a tím se vyhnout regresnímu řízení vůči své osobě nebo přinejmenším zlepšit své postavení v takovém řízení.

2.) Jaké jsou nejdůležitější účinky soudních rozhodnutí vůči třetí straně osobám, které obdržely oznámení sporu třetí straně:

Východiskem oznámení sporu třetí straně je, že se jedna strana v probíhajícím soudním řízení musí obávat nepříznivého výsledku, na druhé straně ale může očekávat, že bude moci uplatnit nárok vůči třetí straně osobám. Zájmem oznamující strany je, aby buď neprohrála v řízení (přičemž přistoupení vedlejšího účastníka řízení pro ni může být užitečné), nebo (v případě, že soudní řízení prohraje) výhrou v následném procesu vymáhat náhradu na třetí osobě. Oznamující strana zároveň oznámením sporu třetí straně zabrání této třetí straně uplatňovat vůči ní v následném řízení určité nároky na náhradu škody z důvodu procesního pochybení: třetí strana, která obdržela oznámení sporu třetí straně osobám, a tím dostala možnost ovlivnit průběh řízení, může vznést nárok na náhradu škody z důvodu procesního pochybení pouze v souvislosti se soudním řízením, které předcházelo jejímu přistoupení k řízení, nebo na základě hmotněprávních skutečností, kterým ani jako vedlejší účastník nemohla zabránit, nebo kterým by nemohla zabránit. Vedlejší účastník smí předkládat právní

důvody a provádět procesní úkony, jestliže neodporují právním důvodům a procesním úkonům hlavní strany. Dojde-li k následnému řízení mezi hlavní stranou a vedlejším účastníkem, vztahují se účinky pravomocného rozsudku v původním řízení na vedlejšího účastníka nebo osobu, která i po výzvě k řízení nepřistoupila, protože tyto osoby jako strany následného řízení nesmí předkládat právní důvody, které jsou v rozporu s hlavními prvky rozhodnutí v původním řízení.

3.) Oznámení sporu třetí straně nemá závazný účinek na právní posouzení hlavního soudního řízení.

4.) Vazba na výsledek původního soudního řízení se neuplatní, jestliže vedlejšímu účastníku řízení stav právního sporu v době jeho přistoupení nebo vyjádření a úkony hlavní strany (například proto, že uvedený účastník neuvedl určité skutečnosti nebo nároky) zabránily uplatnit právní důvody.

5.) Jak již bylo uvedeno, účinky oznámení sporu třetí straně platí bez ohledu na to, zda třetí strana přistoupí k (hlavnímu) řízení jako vedlejší účastník, či nikoli.

6.) Oznámením sporu třetí straně není dotčen vztah mezi třetí osobou a protistranou oznamující strany s výjimkou situace, kdy se třetí osoba rozhodla přistoupit k soudnímu řízení na straně protistrany oznamující strany.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

V této souvislosti se odkazuje na odpovídající informace Rakouska uvedené na evropském justičním portálu v části „Obrátit se na soud“ – „Výkon soudních rozhodnutí“ – „Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí“ na této adrese [URL](#).

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1 – v Rakousku okresní soud (*Bezirksgericht*), u kterého probíhá vykonávací řízení. Pokud jde o návrhy na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání (čl. 36 odst. 2) a o návrhy na odepření uznání (článek 45), je příslušným soudem okresní soud v oblasti, kde má strana vázaná rozsudkem své bydliště nebo sídlo.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– v Rakousku u zemského soudu vyššího stupně (*Landesgericht*) prostřednictvím okresního soudu, u něhož vykonávací řízení probíhá.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– v Rakousku u Nejvyššího soudního dvora (*Oberster Gerichtshof*) prostřednictvím okresního soudu, u něhož vykonávací řízení probíhá.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Přípustné je pouze používání německého jazyka.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– v Rakousku: § 99 zákona o organizaci soudnictví (*Jurisdiktionsnorm*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

– v Rakousku: § 21 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Německem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, směrů a veřejných listin ve věcech občanských a obchodních, podepsaná ve Vídni dne 6. června 1959,

Smlouva mezi Bulharskou lidovou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v občanských záležitostech a listinách, podepsaná v Sofii dne 20. října 1967,

Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 16. června 1959,

Smlouva mezi Spojeným královstvím a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 14. července 1961, a protokol podepsaný v Londýně dne 6. března 1970,

Smlouva mezi Nizozemskem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 6. února 1963,

Smlouva mezi Francií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 15. července 1966,

Smlouva mezi Lucemburskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Lucemburku dne 29. července 1971,

Smlouva mezi Itálií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, soudních směrů a notářských listin, podepsaná v Římě dne 16. listopadu 1971,

Smlouva mezi Rakouskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Stockholmu dne 16. září 1982,

Smlouva mezi Rakouskem a Španělskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, směrů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. února 1984,

Smlouva mezi Finskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. listopadu 1986,

Smlouva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemné soudní spolupráci, podepsaná ve Vídni dne 16. prosince 1954,

Smlouva mezi Polskou lidovou republikou a Rakouskou republikou o vzájemných vztazích v občanských věcech a listinách, podepsaná ve Vídni dne 11. prosince 1963,

Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v právu občanském a rodinném a o platnosti a doručování dokumentů a její připojené protokoly, podepsané ve Vídni dne 17. listopadu 1965.

Poslední aktualizace: 01/07/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepřecované znění) - Polsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1. Jak lze obecně popsat oznámení sporu třetí straně?

Oznámení sporu třetí straně je v Polsku upraveno články 84 a 85 občanského soudního řádu (*kodeks postępowania cywilnego*). Tento institut se nazývá „přizvání“ (*przypozwanie*). Jeho podstata spočívá v tom, že účastník řízení může vyzvat svou budoucí protistranu, aby se účastnila řízení, neboť pokud bude výsledek řízení pro uvedenou stranu nepřiznivý, může vůči ní třetí strana vznést nárok vyplývající např. z dohody o záruce. Za tímto účelem účastník řízení předkládá písemnou výzvu, která se doručí třetí straně, která může následně oznámit, že do řízení vstupuje jako vedlejší účastník.

2. Jaké jsou hlavní účinky soudních rozhodnutí vůči osobám, které obdržely oznámení sporu třetí straně?

Oznámení sporu třetí straně nevede k automatickému rozšíření probíhajícího řízení o přizvanou osobu. Její vstup do řízení probíhá podle pravidel upravujících vedlejší účastenství (články 76–78 občanského soudního řádu). Pokud účastníci řízení souhlasí, může vedlejší účastník zaujmout místo účastníka, k němuž se připojí. V jiných případech má rozsudek přímý účinek, avšak v případě oznámení sporu třetí straně pouze tehdy, pokud to vyplývá z podstaty sporného vztahu nebo z ustanovení zákona.

3. Vzniká závazný účinek, pokud jde o právní posouzení v původním řízení?

Pokud se třetí strana navzdory výzvě k řízení nepřipojí, bude v každém následném soudním řízení připravena o možnost účinně vznést námitku vůči špatnému vedení prvního řízení (článek 82 ve spojení s článkem 85 občanského soudního řádu).

4. Vzniká závazný účinek, pokud jde o zjištěné skutečnosti, které třetí osoba nebyla schopna napadnout v původním řízení, např. protože proti nim strany neměly námitky?

Oznámení řízení třetí osobě a výzva, aby se ho účastnila, jsou také v jejím zájmu, protože může straně napomoci dosáhnout příznivého výsledku řízení, čímž jsou následná řízení zbytečná.

5. Vyvolává oznámení sporu třetí straně své účinky bez ohledu na to, zda třetí osoba k soudnímu řízení přistoupí, či nikoli?

Pokud se třetí strana navzdory výzvě k řízení nepřipojí, bude v každém následném soudním řízení připravena o možnost účinně vznést námitku vůči špatnému vedení prvního řízení (článek 82 ve spojení s článkem 85 občanského soudního řádu).

6. Je oznámením sporu třetí straně dotčen vztah mezi třetí osobou a protistranou oznamující strany?

Pokud se daná strana na základě výzvy k řízení připojí, stává se vedlejším účastníkem, který může – pokud účastníci řízení souhlasí – zaujmout místo účastníka řízení, ke kterému se připojila.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Článek 74 – popis vnitrostátních postupů pro výkon rozhodnutí se nachází v informativním přehledu [Procedury służące wykonaniu orzeczenia](#) (Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí).

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1 Krajský soud (*sąd okręgowy*) v místě pobytu nebo sídla dlužníka, a pokud takový soud neexistuje, krajský soud, v jehož obvodu má být nebo je prováděn výkon rozhodnutí.

V případě návrhu na odepření uznání:

Krajský soud (*sąd okręgowy*), který by byl místně příslušný k projednání věci, o které se rozhodlo, nebo v jehož obvodu se nachází místně příslušný okresní soud („*sąd rejonowy*“), a v případě absence tohoto právního základu krajský soud ve Varšavě.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

Odvolací soud (*sąd apelacyjny*) prostřednictvím krajského soudu (*sąd okręgowy*).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Nejvyšší soud (*Sąd Najwyższy*) prostřednictvím odvolacího soudu.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčených týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Ustanovení čl. 11037 odst. 4) občanského soudního řádu a článek 1110 občanského soudního řádu, pokud stanoví příslušnost polských soudů výhradně na základě jedné z následujících okolností, které se týkají navrhovatele: polská státní příslušnost, bydliště, místo obvyklého pobytu nebo sídlo v Polsku.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Články 84 a 85 občanského soudního řádu, které se týkají oznamování sporu třetí stranám (*przypozwanie*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Budapešti dne 6. března 1959,

Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 6. února 1960, nyní platná mezi Polskem a Slovinskem a mezi Polskem a Chorvatskem,

Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 4. prosince 1961,

Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Rakouskou republikou o vzájemné pomoci ve věcech občanských a o dokladech, podepsaná ve Vídni dne 11. prosince 1963,

Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 24. října 1979,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 21. prosince 1987, dosud platná mezi Polskem a Českou republikou a mezi Polskem a Slovenskem,

Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Italskou republikou o právní pomoci a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná ve Varšavě dne 28. dubna 1989,

Dohoda mezi Polskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 26. ledna 1993,

Dohoda mezi Lotyšskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná v Rize dne 23. února 1994,

Úmluva mezi Kyperskou republikou a Polskou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 14. listopadu 1996,

Dohoda mezi Estonskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, pracovních a trestních, podepsaná v Tallinnu dne 27. listopadu 1998,

Smlouva mezi Rumunskem a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, podepsaná v Bukurešti dne 15. května 1999, Poslední aktualizace: 21/12/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Portugalsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Není použitelné.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

návrh na výkon rozhodnutí je návrh podaný věřitelem nebo stranou, která se domáhá výkonu rozhodnutí proti dlužníkovi nebo odpůrci, v němž věřitel požaduje, aby soud vymáhal závazek, na který má nárok. Návrhy na výkon rozhodnutí jsou založeny na předpokladu, že dotčené právo bylo dříve deklarováno nebo uznáno prostřednictvím **exekučního titulu**. Cílem těchto návrhů je vynutit plnění závazku prostřednictvím orgánu státu. **Exekuční titul** stanoví právní skutečnosti, které jsou podkladem pro návrh podaný stranou, která se domáhá výkonu rozhodnutí, a poskytuje míru jistoty potřebnou k uplatnění donucovacích opatření vůči odpůrci. Občanský soudní řád (*Código de Processo Civil*) klasifikuje jako vykonatelné následující exekuční tituly:

a) Odsouzení (odsuzující výrok): Odsouzení představují vykonatelné tituly až po nabytí právní moci rozsudku, ledaže by odvolání podané proti odsouzení mělo pouze devolutivní účinek. Rozhodnutí rozhodčího soudu (*tribunal arbitral*) jsou vykonatelná stejně jako rozhodnutí obecných soudů (článek 47 zákona 63/2011 ze dne 14. prosince 2011).

b) Dokumenty sepsané nebo ověřené notářem nebo kterýmkoli jiným oprávněným orgánem nebo odborníkem, které zakládají nějaký závazek nebo jimiž je nějaký závazek uznán: Patří sem originály dokumentů (dokumenty sepsané v souladu s právními formálními požadavky orgány veřejné moci v mezích jejich pravomocí nebo v oblasti činnosti svěřené jim notářem nebo jiným veřejným činitelem akreditovaným státem) a ověřené dokumenty (dokumenty sepsané soukromými osobami a následně ověřené notářem, jiným orgánem nebo odborníkem s rovnocennými pravomocemi).

c) Dobropisy, byť nezajištěné, za předpokladu, že skutečnosti, na nichž se vztahy zakládají, jsou stanoveny v dokumentu nebo uvedeny v exekučním titulu: například dopis, směnka nebo šek.

d) Dokumenty, které jsou vykonatelné na základě zvláštního ustanovení: například soudní příkaz, k němuž byla připojena exekuční doložka (články 6-8 nařízení s mocí zákona č. 32/2003 ze dne 17. února 2003 a články 7-21 nařízení s mocí zákona č. 269/98 ze dne 1. září 1998).

Aby mohl být závazek vymáhán, musí být **určitý** (tj. určené povahy – *an debeatur*), **splatný** (tj. doba splatnosti uplynula nebo je závazek splatný automaticky, jakmile dlužník obdrží žádost) a **čistý** (tj. musí být stanovena částka – *quantum debeatur*).

V závislosti na **účelu výkonu rozhodnutí** (zaplacení určité částky, vydání určité věci, vykonání nebo nevykonání určitého jednání) se uplatní různé **formy řízení**. Pokud zákon stanoví formu **zvláštního vykonávacího řízení** (např. vykonávací řízení pro vyživovací povinnost), uplatní se vždy tato forma. Ve všech ostatních případech, kdy se zvláštní forma řízení neuplatní, se použije **obecná forma**. **Obecné vykonávací řízení** může být **zkrácené** nebo **běžné** v závislosti na účelu výkonu a typu vykonatelného příkazu.

Orgány příslušnými pro výkon rozhodnutí jsou donucovací orgány a soudy (soudce a soudní rejstřík). **Donucovací orgán** provádí veškeré úkony spojené s výkonem rozhodnutí, které nejsou přiděleny soudnímu rejstříku nebo které nespádají do pravomoci soudce, jako např. předvolání, oznámení, publikace, vyhledávání v databázích, jejich přílohách a záznamech, narovnání a splátky. Je na **soudci**, aby provedl veškeré procesní úkony, které spadají do pravomoci soudů, nebo se dostávají do střetu se základními právy stran nebo třetích osob. **Soudní rejstřík** řeší správní aspekty a zajišťuje řádné vedení vykonávacího řízení.

Co se týče **omezení výkonu rozhodnutí z důvodu ochrany dlužníka**, je třeba poznamenat, že obvyklým postupem při výkonu rozhodnutí, pokud jde o zaplacení určité částky, je **obstavení bankovního účtu**. Spočívá v zákonném obstavení majetku, který patří straně, proti níž je výkon veden, za účelem prodeje uvedeného majetku a použití výtěžku z prodeje ke splnění vymáhaného závazku. Výkonu rozhodnutí v zásadě podléhá veškerý zabavitelný majetek patřící dlužníkovi, kterým je podle hmotného práva zajištěn nesplacený dluh. Zákon však z majetku dlužníka zcela nebo zčásti vylučuje určitý nezabavitelný majetek nebo práva, a to prostřednictvím **absolutní** nebo **relativní ochrany před zabavením** nebo **celkové** nebo **částečné ochrany před zabavením**. Kromě toho lze zabavit pouze majetek nezbytný k úhradě vymáhaného dluhu a ke krytí veškerých předvidatelných nákladů souvisejících s vymáháním.

Občanský soudní řád stanoví **omezení výkonu rozhodnutí z důvodu prekluze nebo promlčení**. Toto omezení představuje důvod pro námitku proti výkonu rozhodnutí ve smyslu procesního kroku známého jako „námitka proti výkonu rozhodnutí zabavením majetku“, ale pouze v případě, že uplynutí prekluzivní či promlčecí lhůty je stanoveno deklaratorním aktem.

Obecně platí, že jakákoli zcizitelná práva nebo práva, u nichž zákon nestanoví výjimku, **se promlčí**, pokud nejsou uplatněna ve lhůtě stanovené zákonem. Soudy nemohou k promlčení přihlížet z moci úřední. Musí se jej tedy dovolat osoba, která z toho má prospěch, její zástupce nebo státní zastupitelství (*Ministerio Público*).

Po uplynutí promlčecí lhůty může oprávněná osoba (tj. dlužník) odmítnout splnit závazek nebo může jakýmkoli způsobem vznést námitku proti výkonu promlčeného práva.

Obecná promlčecí lhůta činí 20 let, ale existuje ustanovení, které stanoví lhůtu kratší. **Promlčecí lhůty mohou být přerušeny nebo pozastaveny**. Rozdíl je v tom, že k pozastavení dochází ze zákona a nezávisle na vůli věřitele, zatímco přerušování závisí na úkonech, která za tímto účelem podnikne věřitel.

Pokud jde o **dobu trvání přerušování promlčecí lhůty**, dojde-li k přerušování následkem předvolání, oznámení nebo rovnocenného úkonu nebo na základě rozhodčí smlouvy, nová promlčecí lhůta počíná běžet teprve poté, co bylo řízení ukončeno pravomocným rozhodnutím.

Po uplynutí promlčecí lhůty může oprávněná osoba odmítnout splnit závazek nebo může jakýmkoli způsobem vznést námitku proti výkonu promlčeného práva. Pokud však dlužník splní promlčený závazek z vlastní vůle, nemůže následně požadovat vrácení plnění, i když o promlčení nevěděl.

Pokud jde o **vznesení námítky promlčení**, mohou tak učinit pouze věřitelé a třetí osoby, u nichž je prokázán oprávněný zájem na promlčení, i když se dlužník tohoto práva vzdal. Vzdal-li se dlužník práva vznést námitku promlčení, mohou se věřitelé dovolávat promlčení pouze tehdy, pokud jsou splněny podmínky občanského práva pro podání odpůrčí žaloby (*actio pauliana*). Pokud se v případě vznesení obvinění dlužník nedovolá uplynutí promlčecí lhůty a bude odsouzen, pravomocné rozhodnutí nemá vliv na uznané právo jeho věřitelů.

Pokud jde o **prekluzi**, musí-li být dle zákona nebo z vůle stran právo do určité doby uplatněno, použijí se pravidla pro prekluzi, pokud zákon výslovně neodkazuje na promlčení. Prekluzi lze předejít pouze provedením úkonu, kterému zákon nebo smlouva přiznává preventivní účinek, v zákonné nebo smluvní lhůtě.

Podání žaloby na určení nebo na výkon rozhodnutí zabrání prekluzi, aniž by bylo nutné doručit oznámení dlužníkovi. Prekluzivní lhůta může být pozastavena nebo přerušena pouze v zákonem stanovených případech, a nestanoví-li zákon jinak, lhůta začíná opět běžet od okamžiku, kdy lze práva v souladu se zákonem uplatnit. K prekluzi soud přihlíží z moci úřední a v případě nezcizitelných práv se jí lze dovolávat v jakékoli fázi řízení. Pokud je výkon rozhodnutí zahájen na základě zcizitelných práv, je oprávněna se prekluze dovolávat osoba, která z toho má prospěch (v zásadě dlužník/strana, proti níž je výkon veden).

Další a podrobnější informace naleznete v dokumentu Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí – Portugalsko.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

Soudy příslušné k projednávání návrhů se smyslu čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1 a rozhodování o nich jsou:

– ústřední oddělení pro občanskoprávní věci (*Juízo Central Cível*) příslušného okresního soudu, pokud existuje; nebo

– místní oddělení pro občanskoprávní věci (*Juízo Local Cível*), nebo pokud žádné neexistuje, místní obecné oddělení (*Juízo Local de Competência Genérica*) příslušného okresního soudu.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

Opravné prostředky proti rozhodnutím o návrzích na odepření výkonu rozhodnutí podle čl. 49 odst. 2 se podávají u **odvolacího soudu** (*Tribunal da Relação*).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Jakékoli další opravné prostředky se podávají u **Nejvyššího soudu** (*Supremo Tribunal de Justiça*).

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Není použitelné. Přijímána je pouze portugalská.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

Pravidla pro určení vnitrostátní příslušnosti ve smyslu čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 jsou:

– **Článek 63 odst. 1 občanského soudního řádu**, který stanoví extraterritoriální příslušnost soudů, zejména soud v sídle pobočky, agentury, kanceláře, delegace nebo zastoupení (nachází-li se v Portugalsku), v případech, kdy má být žádost doručena správnímu úřadu (nachází-li se v zahraničí); a

– **Článek 10 zákoníku o řízení v pracovních věcech** (*Código de Processo do Trabalho*), který stanoví extraterritoriální příslušnost soudů, zejména soudu v místě bydliště navrhovatele v řízeních, která se týkají zaměstnaneckých smluv, kdy byla žaloba podána zaměstnancem proti zaměstnavateli.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Není použitelné.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Úmluva mezi Republikou československou a Republikou portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Lisabonu dne 23. listopadu 1927.

Poslední aktualizace: 07/04/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Rumunsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Není použitelné

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Výkon rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

Formy přímého výkonu rozhodnutí jsou takové, které se týkají předmětu závazku stanoveného exekučním titulem, tj. zabavení movitého/nemovitého majetku a vymáhání povinnosti konat (zdržet se konání). Pokud jde o vymáhání povinnosti konat, zákon rozlišuje mezi povinnostmi, kterou může splnit i jiná osoba než dlužník, a osobní povinností *intuitu personae*.

Nepřímým výkonem rozhodnutí se rozumí postup k získání peněžní částky, která je předmětem exekučního titulu, prostřednictvím nuceného prodeje majetku dlužníka (obstavení peněžních částek nebo zabavení majetku, který je následně prodán).

Povinnostmi, které jsou vynucovány, jsou peněžní závazky, vydání majetku nebo jeho předání do užívání, demolice budovy / opuštění zemědělské půdy / ukončení prací atd.

Orgány příslušné k provedení výkonu rozhodnutí

Výkon soudních rozhodnutí a jiných vykonatelných exekučních titulů provádí soudní exekutor působící v obvodu odvolacího soudu, v jehož oblasti působnosti se nachází nemovitost (v případě zabavení nemovitého majetku) nebo (v případě zabavení movitého majetku) v jehož oblasti působnosti se nachází bydliště nebo majetek dlužníka.

Zabavení provádí na základě návrhu věřitele soudní exekutor, jehož úřad má sídlo v oblasti působnosti odvolacího soudu, kde se nachází bydliště dlužníka / třetí osoby, vůči níž je zabavení prováděno, nebo, v případě obstavení bankovních účtů, kde se nachází sídlo dotčené úvěrové instituce.

Soudem výkonu je okresní soud, v jehož oblasti působnosti se nachází bydliště dlužníka. Soud výkonu rozhodne o návrzích na prohlášení vykonatelnosti, návrzích, které brojí proti výkonu, atd.

Podmínky pro vydání exekučního titulu nebo vykonatelného rozsudku

Výkon rozhodnutí lze provést pouze na základě rozsudku soudu (pravomocné rozsudky, předběžně vykonatelná rozhodnutí) nebo jiného písemného úkonu (notářský zápis, který je veřejnou listinou, zajištění dluhu, rozhodčí nález atd.)

Po obdržení návrhu na výkon rozhodnutí podaného věřitelem jej soudní exekutor zaregistruje a může v nepřítomnosti stran vydat rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti. Rozhodnutí se doručuje věřiteli. V případě odepření výkonu rozhodnutí může věřitel podat stížnost u soudu výkonu do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Soudní exekutor následně požádá soud o prohlášení vykonatelnosti a předloží mu návrh věřitele, vykonatelný exekuční titul, rozhodnutí a doklad o zaplacení poplatků. Rozhodnutí o žádosti prohlášení vykonatelnosti bude vydáno na neveřejném zasedání v nepřítomnosti stran. Soud může žádost o prohlášení vykonatelnosti zamítnout, pokud: spadá do pravomoci jiného orgánu; rozsudek není vykonatelným exekučním titulem; dokument nespĺňuje všechny formální požadavky; pohledávka není jistá, její výše není přesně stanovena a není splatná; dlužník požívá ochranu proti výkonu rozhodnutí; listina obsahuje ustanovení, která nelze vymáhat atd. Proti rozhodnutí soudu, kterým se vyhovuje návrhu, se nelze odvolat, může však být přezkoumáno, pokud je napaden samotný výkon rozhodnutí. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prohlášení vykonatelnosti návrhu může věřitel podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení.

Národní unie soudních exekutorů (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*) se souhlasem ministra spravedlnosti stanoví a aktualizuje minimální poplatky za služby poskytované soudními exekutory.

Soudní řízení lze zahájit, byl-li dlužník předvolán.

Předmět a povaha donucovacích opatření

Výkon rozhodnutí podléhá příjem dlužníka, částky na jeho bankovních účtech, jeho movitý a nemovitý majetek atd.

Poté, co je movitý majetek určen, je zabaven. Pokud dlužná částka není uhrazena, prodá soudní exekutor zajištěný majetek ve veřejné dražbě nebo přímým prodejem atd.

Jakékoli peněžní částky, které představují pohledávky dlužníka vůči třetí osobě, mohou být obstaveny. Veškeré obstavené peněžní částky a majetek jsou zajištěny dnem, kdy byl příkaz k obstavení zaslán osobě, jejíž majetek je obstaven. Od okamžiku zajištění až do úplného uhrazení závazků nesmí třetí osoba, jejíž majetek je obstaven, provést žádnou jinou platbu. V opačném případě může být věc postoupena soudu výkonu za účelem potvrzení obstavení. Pravomocné rozhodnutí o potvrzení obstavení má za následek postoupení pohledávky a představuje exekuční titul vůči třetí osobě, jejíž majetek je obstaven. Po potvrzení obstavení musí třetí osoba, jejíž majetek je obstaven, provést vklad nebo platbu ve výši příslušné částky. Pokud tak neučiní, bude zahájen výkon rozhodnutí.

Co se týče výkonu rozhodnutí, jímž je postihován nemovitý majetek, pokud dlužník neuhradí dluh, zahájí soudní exekutor prodej majetku poté, co mu bylo doručeno prohlášení vykonatelnosti a bylo vloženo do katastru nemovitostí.

Výkon rozhodnutí lze zahájit do šesti měsíců ode dne uplynutí lhůty pro dobrovolné splnění povinností uložených donucovacími opatřeními; věřitel musí v této lhůtě podat návrh na zahájení výkonu rozhodnutí. Promlčecí doba činí tři roky.

Možnost podat odvolání proti rozhodnutí o schválení uvedeného opatření

Proti vlastnímu výkonu lze podat odvolání. Je-li výkon rozhodnutí proveden v souladu s rozhodnutím soudu, nemůže jej dlužník napadnout pro skutkové /právní okolnosti, které mohl dlužník uplatnit v řízení před soudem prvního stupně nebo před odvolacím soudem.

Příslušným soudem je soud výkonu.

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne, kdy: byl navrhovatel informován o způsobu výkonu rozhodnutí; bylo dotčené osobě oznámeno uložení obstavení; bylo dlužníkovi doručeno předvolání, nebo ode dne, kdy se dlužník dozvěděl o prvním způsobu výkonu rozhodnutí.

Pokud soud rozhodne o odvolání proti výkonu rozhodnutí kladně, zruší exekuční titul, proti němuž bylo odvolání podáno, a nařídí zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce. Pokud bude odvolání zamítnuto, může být odvolateli uložena povinnost k náhradě škody způsobené opožděným výkonem.

Do doby, než bude rozhodnuto o námitce proti výkonu rozhodnutí nebo o jiném návrhu týkajícím se výkonu rozhodnutí, může příslušný soud na žádost dotčené strany a pouze na základě oprávněných důvodů výkon rozhodnutí odložit. O odklad lze požádat současně s námitkou proti výkonu rozhodnutí nebo samostatným návrhem.

Rozhodnutí o námitce lze napadnout pouze opravným prostředkem.

Omezení výkonu rozhodnutí, zejména z důvodu ochrany dlužníka nebo v souvislosti s lhůtami

Některý majetek a nemovitosti výkonu rozhodnutí nepodléhají. Movitý majetek, který nepodléhá výkonu rozhodnutí: základní věci pro osobní potřebu / vybavení domácnosti, náboženské předměty; předměty nepostradatelné pro zdravotně postižené osoby nebo určené k péči o nemocné; zásoba potravin na tři měsíce; zásoba zimního paliva na tři měsíce; osobní dopisy, fotografie, obrazy atd.

Plat/důchod dlužníka podléhá postihu až do výše poloviny čistého měsíčního příjmu v případě pohledávky na výživném a do jedné třetiny u ostatních druhů pohledávek.

Pokud takový příjem nedosahuje výše národního čistého minimální mzdy, může být postižen pouze do výše, o kterou přesáhne polovinu této minimální mzdy.

Z výkonu rozhodnutí je vyňat následující příjem: státní příspěvky a přidávky na děti, platby na péči o nemocné dítě, peněžité pomoci v mateřství, dávky v případě smrti, stipendia poskytnutá státem, denní příspěvky atd.

Relevantní odkazy

<http://www.executori.ro/>

<http://www.just.ro/>

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

Návrhy na odepření uznání, návrhy na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání a návrhy na odepření prohlášení vykonatelnosti spadají do pravomoci soudů[1] (článek 1 článku 14 mimořádného nařízení vlády č. 119/2006 o opatřeních nezbytných k provedení některých nařízení Společenství od data přistoupení Rumunska k EU, schváleného ve znění zákona č. 191/2007, ve znění pozdějších předpisů, a čl. 95 odst. 1 zákona č. 134/2010 o občanském soudním řádu, znovu zveřejněno, ve znění pozdějších předpisů).

[1]Podle článku 2 článku 14 mimořádného nařízení vlády č. 119/2006 o opatřeních nezbytných k provedení některých nařízení Společenství od data přistoupení Rumunska k EU, schváleného ve znění zákona č. 191/2007, ve znění pozdějších předpisů, lze návrhy podle článku 54 nařízení (EU) č. 1215/2012, které se týkají úpravy opatření nebo příkazu stanoveného v rozsudku, schváleného nebo uzavřeného narovnání nebo veřejných listin úředně vyhotovených nebo zaregistrovaných v jiném členském státě EU podat v řízeních, jejichž předmětem je odepření uznání, rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání nebo odepření výkonu, nebo samostatně. Návrhy na úpravu opatření nebo příkazu, které jsou podávány samostatně, spadají do pravomoci soudů.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– v Rumunsku odvolací soud (*Curtea de apel*)

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– v Rumunsku Nejvyšší kasační a trestní soud (*Înalta Curte de Casație și Justiție*)

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Není použitelné

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– v Rumunsku: články 1066–1082 hlavy I nazvané „Mezinárodní příslušnost rumunských soudů“ knihy VII nazvané „Mezinárodní občanské soudní řízení“ zákona č. 134/2010 o občanském soudním řádu.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Není použitelné

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Bulharskou lidovou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 3. prosince 1958,

Smlouva mezi Českou republikou a Rumunskem o právní pomoci v občanských věcech, podepsaná v Bukurešti dne 11. července 1994,

Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Řeckým královstvím o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 19. října 1972,

Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 11. listopadu 1972,

Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Paříži dne 5. listopadu 1974,

Smlouva mezi Rumunskem a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, podepsaná v Bukurešti dne 15. května 1999,

Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií (použitelná podle prohlášení o nástupnictví uzavřeném se Slovinskem a Chorvatskem) o právní pomoci, podepsaná v Bělehradě dne 18. října 1960,

Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Českou republikou (použitelná podle prohlášení o nástupnictví uzavřeném se Slovenskem) o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Praze dne 25. října 1958,

Úmluva mezi Rumunskem a Španělským královstvím o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Bukurešti dne 17. listopadu 1997,

Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 7. října 1958,

Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v právu občanském a rodinném a o platnosti a doručování dokumentů a její připojené protokoly, podepsané ve Vídni dne 17. listopadu 1965.

Poslední aktualizace: 14/02/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepracované znění) - Slovinsko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1.) Jak lze obecně popsat oznámení sporu třetí straně:

Oznámení sporu třetí straně (*litis denuntiatio*) je úřední oznámení o probíhající soudní řízení. Může obsahovat výzvu, aby daná osoba přistoupila k řízení. Účelem tohoto oznámení je zaručit žalobci nebo žalovanému práva a účinky uznané občanským právem. Účastník řízení, který si přeje oznámit spor třetí straně, odešle oznámení soudu, který ho poté doručí třetí osobě. Ta se může rozhodnout, zda k řízení přistoupí, či nikoli. V souladu se slovinskými právními předpisy soud nerozhoduje o tom, zda je žádost účastníka o úřední oznámení třetí osobě odůvodněná. A když třetí osoba přistoupí k řízení, nestává se stranou řízení a o jejím vztahu ke stranám hlavního řízení nemůže být rozhodnuto v rámci tohoto řízení. Třetí osoba může podpořit kteroukoli stranu v hlavním řízení. Jsou-li splněny podmínky, může se zúčastnit řízení jako vedlejší účastník. Tak může přispět k úspěchu v řízení a vyhnout se (regresnímu) řízení vůči své osobě nebo zlepšit své postavení v takovém dalším řízení. Třetí osoba nemůže požadovat, aby se zahájené řízení přerušilo, prodloužily lhůty nebo odložilo jednání.

2.) Jaké jsou hlavní účinky soudních rozhodnutí vůči osobám, které obdržely oznámení sporu třetí straně:

Oznámení sporu třetí straně chrání oznamující stranu před určitými nároky na náhradu škody, které by jinak mohla od třetí osoby očekávat. Třetí osoba, která prostřednictvím oznámení sporu třetí straně dostala možnost ovlivnit průběh řízení, v zásadě nemůže vznést nárok na náhradu škody z důvodu procesního pochybení oznamující strany. Dojde-li následně k regresnímu řízení mezi oznamující stranou a osobou, která obdržela oznámení o hlavním řízení, nemůže tato osoba proti oznamující straně uplatňovat argumenty nebo skutečnosti, které jsou v rozporu s hmotněprávními (věcnými) prvky rozhodnutí v hlavním řízení.

3.) Právní posouzení v rámci hlavního řízení však není závazné.

4.) Závazný účinek však nemají ani zjištěné skutečnosti, k nimž se třetí osoba neměla v rámci hlavního řízení možnost vyjádřit, a to např. z důvodu, že je účastníci nenapadli.

5.) Oznámení sporu třetí straně vede k účinkům bez ohledu na to, zda se daná třetí osoba připojila k hlavnímu řízení.

6.) Oznámení sporu třetí straně nemá vliv na vztah mezi touto třetí stranou a protistranou oznamující strany s výjimkou případu, kdy se tato třetí strana rozhodla do řízení vstoupit na straně protistrany oznamující strany.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1 – ve Slovinsku: krajský soud (*okrajno sodišče*).

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– ve Slovinsku: krajský soud (*okrajno sodišče*).

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– ve Slovinsku: Nejvyšší soud Republiky Slovinsko (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*)

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů

– ve Slovinsku: u těchto soudů je vedle slovinštiny uznán jako úřední jazyk také jeden z jazyků národnostních menšin:

Krajský soud v Koperu (*Okrajno sodišče v Kopru*): italština,

Okresní soud v Koperu (*Okrajno sodišče v Kopru*): italština,

Okresní soud v Piranu (*Okrajno sodišče v Piranu*): italština,

Okresní soud v Lendavě (*Okrajno sodišče v Lendavi*): maďarština.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– ve Slovinsku: článek 58 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním řádu (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

– ve Slovinsku: článek 204 občanského soudního řádu (*Zakon o pravdnem postopku*), který upravuje oznamování sporu třetí straně.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemné soudní spolupráci, podepsaná ve Vídni dne 16. prosince 1954, Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Italskou republikou o vzájemné soudní spolupráci ve věcech občanských a správních, podepsaná v Římě dne 3. prosince 1960,

Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Řeckým královstvím o vzájemném uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Aténách dne 18. června 1959,

Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Polskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná dne ve Varšavě dne 6. února 1960,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bělehradě dne 20. ledna 1964,

Dohoda mezi Kyperskou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 19. září 1984,

Dohoda mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Bulharskou lidovou republikou o vzájemné právní pomoci, podepsaná v Sofii dne 23. března 1956, Smlouva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci, podepsaná v Bělehradě dne 18. října 1960, a její protokol,

Smlouva mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Maďarskou lidovou republikou o vzájemné právní pomoci, podepsaná v Bělehradě dne 7. března 1968,

Smlouva mezi Slovinskou republikou a Chorvatskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Záhřebu dne 7. února 1994,

Smlouva mezi vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie a vládou Francouzské republiky o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Paříži dne 18. května 1971.

Poslední aktualizace: 28/02/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Nařízení Brusel I (přepřepované znění) - Slovensko

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Nepoužije se.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Přejděte do oddílu **Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí**

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

– na Slovensku: okresní soud („Okresný súd“).

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– na Slovensku: krajský soud prostřednictvím okresního soudu, proti jehož rozhodnutí odvolání směhuje.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– na Slovensku: opravný prostředek („dovolanie“) u Nejvyššího soudu Slovenské republiky („Najvyšší súd Slovenskej republiky“). Opravný prostředek musí být podán prostřednictvím okresního soudu, proti jehož rozhodnutí opravný prostředek směhuje.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů

– na Slovensku: český jazyk.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– na Slovensku: § 37 až 37e zákona č. 97/1963 o mezinárodním právu soukromém a procesním.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65 tohoto nařízení

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 25. listopadu 1976,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 23. dubna 1982,

Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech, podepsaná v Praze dne 29. října 1992 v Praze,

Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsaná v Paříži dne 10. května 1984,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 22. října 1980,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bělehradě dne 20. ledna 1964,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bratislavě dne 28. března 1989,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 21. prosince 1987,

Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Československou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Praze dne 25. října 1958,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Madridu dne 4. května 1987,

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci v občanských a trestních věcech, podepsanou v Praze dne 6. prosince 1985.

Poslední aktualizace: 11/01/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.